

peccatorum vsque ad illam admissorum,
 & non sequentiū: & fieri potest, quòd vel
 lethaler, vel venialiter peccet ægrotus
 post absolutionem, antequā moriatur: quo
 rum poena, quæ per cōtritionem, vel eam,
 & absolutionem sacramentalē deleta non
 fuerit, iuxta dicta in .i. 9. notab. supra eo.
 luenda erit in purgatorio. V. vtile con-
 silium tertiā esse, vt qui ægrotus multas hu-
 iusmodi gratias distinctas habet, quales
 innumeri sunt in regnis Cestellæ, vna ea-
 rum vtatur statim cum ad articulum mor-
 tis præsumptum venerit: & altera, cum iā
 efflare animam parat, ne dum vltimæ vi-
 tæ spiritus expectatur, subito antequā pu-
 tabatur, moriens omnia lucrifacere volēs
 omnia perdat. Qui non habent autem, nisi
 vnā tantum, consulerē, vt tempore extre-
 mæ vnctionis ea vtātur.

*XXXI. Notabile oēs fere de iobe
 leo, & indulgētia quæstiones absoluit,
 uel per remissionē ad notabilia præce-
 dentia, uel per absolutiones formatas.*

S V M M A R I A.

- 1 Indulgentias dat Papa, & concilium, & legatus, & episcopus, & c. n. 3. etiam non consecratus. n. 4. nō inferior, nō vicarius. n. 6. nō parochus. n. 9. nec excommunicatus, vel hereticus n. 10. Sed alioquin malus sic. n. 11.
- 2 Concilium concedit indulgentiam, etiā plenā.
- 5 Electus confirmatus, & promissus equatur.
- 7 Consuetudo dat facultatem indulgendi.
- 8 Iurisdictioni oīa iure canonico delegantur.
- 12 Episcopus nō indulget pro opere extra episcopātū faciēdo, nec nō subdito, nisi in tribus casibus: n. 13. licet cōicet merita sui episcopatus. n. 14.
- 15 Peregrinantes facultatem querende indulgentiæ petant. (let.)
- 16 Indulgentia cōcessa ultra modū quatenus va-
- 17 Cardinales, & poenitentarius. ut dent centum dies.
- 18 Merita sua alteri etiā laicus cōmunicat intentione triplici. n. 19. et que illorū cōmunicatio indulgentia. n. 20. & que non. n. 21. & que non suspenditur suspensa indulgentia. n. 22.

- 23 Meritorū cōicatio quo magis utilis, & quo minus q̄ indulgētia, & in quo melior. n. 24.
- 25 Indulgētia non reuocatur per mortem indulgentis: sed per destructionem loci sic. n. 27. nec expressa nocet ignorantī. n. 28.
- 26 Licentia celebrandi, & aliæ similes non spirant per mortem concedentium.
- 29 Indulgētia non prodest lethaliter infecto, etiam quoad quærendam gratiam. n. 33.
- 30 Confessio quando requiritur noua ratione.
- 31 Indulgētiæ quinque requisita.
- 32 Indulgētia prodest perfectis, religiosis, mortuis, cōcedenti: et cōcedi potest ita, vt ab vno viuo alteri viuo quærat: Sed nō solet. n. 33.
- 34 Indulgētia vt quæritur pro opere indeterminato: & vt pro determinato. n. 35.
- 36 Indulgētia perennis, & tēporalis vt differūt: & hæc quando eodē die bis quærat. n. 37.
- 38 Indulgētia poenitentia iniuncta non tollit non iniunctam.
- 39 Annus poenitentia continuus, dies utilis, vt intelligatur: & quando indulgētia. 40. die

*rum æqua indulgentia anni. n. 40. & quot
dierum is annus. n. 41. quanto maior annus
simplex, quàm iniunctæ pœnitentiæ. n. 42.*

43 *Pœnitentia iniuncta non necessario imple
nda, acquisita pari indulgentia: sed de consilio
sic. n. 44.*

45 *Prædicans indulg. indiscretas ut peccat.*

46 *Quæstores indulgentiarum quales, &
quid faciant, & quibus legibus cõtraeãt.*

47 *Simonia ut excusatur in indulgentijs pro
re temporali.*

48 *Purgatorium ut spoliatur per indulgentiã.*

XXXI. & postremo ex prædictis om
nibus, & alijs paucis additis colligo, ple
nam omnium penè de iobeleo, & indul
gentijs quæstionum absolutionem. Primo
vnde vox illa, iobeleus, deducitur, quid
significet, utque scribi debeat, ex proba
tis autoribus, notab. I. II. quid remit
tebat, condonabãtue annus iobeleus He
bræis, notab. 2. III. anni iobelei Hebræ
orum remissio, quid figurabat, & quòd
non præmonstrabat nostrum hũc annum

iobeleum: licet ei similis fuerit, & quortus sit, fueritq; notab. 3. & 4. III. Quod iobelea indulgentia plenissima sit: & quo iure id probetur, notab. 6. & quis eius inuentor, notabi. 7. & à quo die incipitur annus iobeleus not. 24. & quæ indulgentiæ suspenduntur per illum notab. 25. & quæ aliæ gratiæ not. 25. & indulgentia instar iobeleæ quanta sit not. 26. V. unde hoc verb. indulgentia, deducatur, & quid significet, & an sit vox Latina notab. 20. & aliquid not. 8.

VI. definitio eius, prout in hac materia accipitur, exactior, quàm hactenus in notab. 20. cum sua declaratione, & multorum non parui ponderis illatione.

VII. diuisio indulgentiæ, quæ duplex sit illa, & quid plena, & non plena: & quod plena diuidatur in plenam, plenioram, & plenissimam, cum earum exactis definitionibus, & multis ad eam rem pertinentibus in notab. 9. VIII. quod indulgentiæ utiles sint, & etiam perrectis quærendæ, notab. 5. Quæ origo earum, & quàm antiquæ not. 7. IX. quod merita Christi quorum virtuti satisfactiæ maxime nituntur indulgentiæ, mira sunt, & in-

nita, not. 12. X. quid sit, & qualis thesaurus ille indulgentiarum inexhaustus, & quòd ex meritis CHRISTI, & sanctorum eius sit collectus notab. 13. XI. quòd thesaurus hic dispendi possit, & quòd aliter per sacramentorum collationem, aliter per indulgentias dispendatur, & huc pertinentia not. 14. XII. quid, quæue poena per indulgentias condonetur, quid sit culpa, quid poena, quid macula, quid reatus peccati: quæ absolutio à culpa, & poena, & huc pertinentia not. 10. XIII. an condonato per poenitentiam peccato condonetur tota poena ei debita: quidque purgatorium, quod indulgentiæ præsupponunt esse, concludit notab. 16. XIII. quid valeant indulgentiæ, & an quantū sonant, & an plus vni, quàm alteri, cum plurimis ad hæc pertinentibus, not. 11. XV. an causa iusta concedendi indulgentiam requiratur, & an debeat esse sufficiens ad tantam indulgentiam, an ad aliquantam, & id genus alia. n. 9.

XVI. quis possit indulgentiam concedere tangitur in notab. 14. quatenus habet in prædicta Extrauag. Vnigenitus. probari,

Roma. pontif. Petri successorem esse, dispensatorem thesauri indulgentiarum. Cui tamen addendum est primo, aliquos ob hoc dixisse, ut refert Paluda. in. 4. dist. 20. q. 4. col. 6. neminem aliū à Papa autoritate ordinaria posse concedere indulgētias: sed solum delegata per fundamenta, per eum ibi recitata: quibus ipsemet respondet.

2 Addo secundo contrarium tamen cum eo videri tenendum, & dicendum, Roma. pontif. esse quidem primum, & summū huius thesauri dispensatorem: solumq; posse in plenam indulgentiam de illo depromere, & illam concedere, secundum Communionem in. d. c. Quod autem. de poenit. & remiss. non excluso tamen concilio œcumenico legitime [†] coacto. Quia etiā illud hoc facere potest, secundū Panorm. in. sermo. super concil. Basiliē. quē refert, & sequitur Feli. in sermo. de indulg. col. fin. Quo iure vsus fuit prædictū concilium Basiliē. cū in sess. 24. indulgētia plenā, imò & plenissimā præductione Græcorū cōcessit: & ita intelligendū esse id, quod in. d. Extr. de solo Rom. pontif. traditur. Addo tertio, etiā alios inferiores Papa esse ordinarios: licet secunda

rios illius thesauri sanctissimi dispensatores ad concedendas indulgentias minime plenas. Quorum primus † est legatus intra fines suæ legationis. Secundus patriarcha intra suum patriarchatū. Tertius primas intra suum primatum. Quartus archiepiscopus intra suum archiepiscopatū. Quintus episcopus intra suum episcopatum. Hi enim omnes, & singuli cōferre possunt indulgentias, modò non excedant summam dierum. 40. vel unum annū in dedicatione Basilicæ etiā si à pluribus dedicetur, iuxta. c. Cū ex co. de poenit. & c. Nostro. eod. tit. & notat Cardinal in Clemēt. 2. de poenit. & remiss. Possunt autem hi conferre, etiam si non sint in episcopos cōsecrati, imò etiā si non sint presbyteri, modò iam sint legatificati, vel in episcopos, aut superiores dignitates electi, & confirmati, iuxta text. & ibi annotata in. c. Transmissam. de electio. vt Thom. communiter receptus probat in 4. dist. 20. & Cardinal. S. X. hic arti. 5. & Panor. etiam communiter receptus in fin. c. Accedentibus. de excess. prælat. & August. ab Anthon. de potestat. eccles. q. 29. Quod ipsum est dicendum de prouiso per literas

- 5 Apostolicas cū præsentatione, vel absque illa. Quoniam [†]is æquatur electo, & confirmato, secundū glo: omniū iuris optimā, in c. i. verb. Prouisionē. de electio. lib. 6. licet etiam glo. verb. Formā. c. Vt circa. eod. tit. & lib. & in Clementi. final. eod. tit. idē probent.
- 6 Addo tertio, quod [†]inferior episcopo eas conferre non potest. d. c. Accedētibus. neque vicarius episcopi generalis, neque capitulum, Sede vacante, secundum Calderin. in. d. c. Nostro. de poenit. col. penult. & final. latē id probantem: etiā si consuetudo haberet contrariū. Quod late Cardinal. S. X. hic defendit in. d. arti. 5. tametsi finis. d. c. Accedentibus. de priuilegijs mihi cōtrariū suadeat, [†]putemq; id cum Panor. ibidem esse verius, cum hoc non ad ordinis: sed iurisdictionis potestatem pertineat, per multa, quæ in hoc adduci possent: quæ causa breuitatis omitto. Sicut & tenendum est,
- 7 inferiores clericos ex commissione Papæ, vel episcoporum indulgentiam concedere posse. Quia omnia, quæ spectant ad iurisdictionem sunt delegabilia iure pontificio, iuxta glo. receptam in. c. Peruenit. 95. dist. & notata in. c. Quod sedem. de offic. ordi-

nar. Neq; † parochus id potest, etiam cum
 poenitentem à peccatis absoluit, secundum
 Calder. ibi. col. 17. & Thomam cōmuniter
 vbi supra receptū. Quāuis Innocent. in. c.
 Quod autē. & Angelus vbi supra cōtradi-
 cāt. Quoniā iura in id citata non probāt,
 confessarium condonare posse poenitenti
 per viā indulgentiæ quicq; sed quòd arbi-
 trari possit poenitentiā minorē, quā à iure
 impositā ad hoc, vt non teneatur in hac
 vita ad maiorem: Et etiam, quòd de poena
 Purgatorij remittere potest aliquid vi cla-
 uium, & inducendo ad maiorem pudorē,
 & contritionem. Ex quo infertur, abusus
 esse vsus eorum confessariorum, qui nullo
 ad id muniti priuilegio suo, vel poeniten-
 tis cōcedūt ei indulgentiam, iuxta aliquas
 absoluendi formas malè compositas. Addo
 quinto, etiam episcopos, & superiores id nō
 posse facere, † si sūt excōmunicati, schisma-
 tici, vel hæretici. Quia carent, vel suspensā
 sunt omni iurisdictione. c. Audiuimus. 24.
 q. 1. c. Cum dilecti. de dol. & cōtuma. Quan-
 uis † non obstāte peccato solo lethali id pos-
 sint, perinde ac alij sanctissimi, secundum
 Thomam, & alios, vbi supra. Quia dare in

9

10

11

- dulgentias spectat ad iurisdictionem, quæ per peccatum lethale nõ tollitur, neque suspenditur, secundũ omnes. Addo septimo, Calder. in. d. c. Nostro. disputantem per. 4. columnas, & concludentẽ †, quòd episcopus vnius diocesis non potest concedere indulgentiam pro opere pio in alia diocesi: faciendo etiam de consensu episcopi proprii, vt grauitè dixit Specul. tit. de poenit. §. i. n. 3. quanuis contrarium sine vllò scrupulo præsupponat Paluda. vbi supra. Arbitror autem ipse, quòd episcopus existens extra suum episcopatum posset concedere hominibus eiusdem indulgentiam intra suum episcopatum quærendam, argu. eorum, quæ notantur in. c. Nouit. de offic. leg.
- B** Addo octauo, quòd etiam episcopi, & superiores non possunt concedere indulgentias nõ subditis, exceptis primo exẽptis sui episcopatus, secundũ Palud. in. 4. d. 20. q. 4. col. pen. pro quo facit cõsil. 14. Frederi. quicquid imponatei Feli. in. c. Pastoralis. §. i. col. 3. de offi. ord. Exceptis scđo his, quibus à superioribus suis facta est facultas eas quæred. i. c. Quod autem. de poenit. & re. Superior aut quo ad id videtur et esse parochus, secundũ

Innoc. & glo. cōmunius receptā ibidē. excep-
 ptis tertio saltem mediatē subiectis: quales
 sunt subditi suffraganeorum, respectu ar-
 chiepiscopi. c. Pastoralis. de offi. ordin. His
 enim archiepiscopus concedit. d. c. Nostro.
 de poenit. Quāuis enim † episcopus possit 14
 facere participes bonorum, quæ sūt in suo
 episcopatu eos, qui sibi non subijciuntur,
 etiam inuitis eorū episcopis: sicut & præ-
 lati aliarum congregationū: quia id aliud
 est ab indulgētia, vt prædictum est in ad-
 dit. 10. Non pōt tamen eis concedere indul-
 gētias, secundū Specul. de poenit. & remis.
 §. 1. n. 6. Ex quibus infertur primo, vtile esse
 consilium † Panor. in. c. Quod autē. de poe- 15
 nit. & remiss. s. vt is, qui vult peregrinari, &
 visere loca pia, munit se facultate sui epis-
 copi ad quærendas indulgentias episcopo-
 rum alienorum. Secundo infertur, falsum
 videri id, quod quidam vir certē doctus, &
 acri iudicio in suo tractatu de indulgent.
 vulgari sermone scripto, sine vllō scrupulo
 affirmat. s. indulgentias concessas ab epis-
 copo omnibus etiam exteris ad suam dioe-
 cesim venientibus prodesse, etiam si nulla
 in id facultate suorum episcoporū sint mu

- 16 niti. Addo. 9. indulgentiam† concessam ab inferiore ultra modum in. d. c. Cum ex eo. præfixū, non valere, per. c. final. de poenit. & remiss. lib. 6. nisi quoad id, quod concedere potuit, secundum glo. Arch. Io. And. & Commem. contra Io. Mon. ibidem. Nō
- 17 memini† tamen (quod sciam) ius aliquod per quod fiat summo poenitentiario, & alijs cardinalibus facultas concedendi centum indulgentiarū dies, vti videmus eos concedere in bullis, seu diplomatibus, quæ Roma deferuntur multis sigillis munita: & de summo poenitentiario id exprimit Palud. vbi supra. Nisi eā facultatē habeāt viua forsitan vocis oraculo eis factam, vel consuetudine, Papa sciente, ac toleratē vsucaptā, iuxta opinionem Patior. in. c. Accederibus. de excess. prælat. quā contra Cardinal. hic supra fuimus sequuti. Sicut etiam aliquot verbi Dei concionatores habēt priuilegiū concedendi indulgentias auditoribus suis: quas tamen non quarent, si ipsi obliuifuerint eas eis cōcedere. Addo. 10. † posse tantē quemlibet etiam laicum sua merita cōmunicare alijs, etiam quoad vim satisfactoriā: Prælatos item inferiores cuiusque con-

gregationis posse cōmunicare merita suarum congregationum, pro benefactoribus suis facta. Quia id non est cōcedere indulgentiā, vt ex diffinitione eius posita in not. 20. colligitur, & ex Thoma cōmuniter recepto, qui in. 4. dist. 20. relatus hic p Card. & alios alibi in hæc ferè verba scripsit: Indulgentiæ effectum habent secundum quod opera satisfactoria vnius alteri computantur, non solum ex vi charitatis: sed ex intentione operantis aliquo modo directa ad ipsum. Intentio verò alicuius potest ad alterū dirigi † tripliciter: aut in generali, aut in speciali, aut in singulari. In singulari quidem, vt cum quis pro alio determinato satisfacit, & sic quilibet potest alteri opera sua communicare. In speciali autem, cum quis orat pro congregatione sua, & familiaribus, & benefactoribus: & ad hoc ordinat etiam opera sua satisfactoria. Et sic ille, qui cōgregationi præest, potest opera sua alteri communicare, applicando intentionem illorū, quæ sunt de cōgregatione sua ad hunc, vel illum determinate. In generali verò, sicut cum quis opera sua ordinat ecclesiæ vniuersæ: & sic qui præest ecclesiæ

19.

- vniuersæ, potest illa opera communicare,
 applicando intentionem suam ad hunc, vel
 illum. Et quia homo est pars congregatio-
 nis, & congregatio pars ecclesiæ: ideo ille,
 qui præest ecclesiæ, potest cōmunicare ea,
 quæ sunt congregationis, & huius homi-
 nis: & ille, qui præest congregationi ea, quæ
 sunt huiusmodi hominis: sed non e contra-
 20 rio. Aduertendum autē est, † quod nec pri-
 ma communicatio, nec secunda dicitur in-
 dulgentiæ: sed solum tertia. Hactenus Tho-
 mas. Ex quibus infertur primo, eum, cui
 alicuius sodalitiij, vel confratriæ bona com-
 municantur non absolui ab obligatione a-
 gendi pœnitentiā à cōfessario sibi pro pec-
 catis iniunctā, etiam si per illam communi-
 cationem assequutus forte sit quoad Deū
 remissionem omnem poenæ in purgatorio
 per eum subeundæ. Quoniam neque ab-
 solueretur, si alius pro eo tantūdem pœni-
 tentiā, quantum est sibi iniunctum, ageret.
 Secundo infertur, suspensis indulgētijis nō
 esse suspensam facultatem, quam quis ha-
 bet ad cōmunicandum sua propria, vel sua
 congregationis bona alicui, vel aliquibus.
 21 Quoniam † aliud est indulgentiā, aliud est

hæc cōmunicatio, vt ait Tho. receptus. III.
 infertur p bullas, quas appellant Cruciatæ,
 & alias similes, suspendentes omnes alias
 indulgentias (quod frequentissimum est in
 Castella) nō t̄ videri suspensam facultatem, 22
 quam monasteria, & ordines habent reci-
 piendi aliquos in fratres suos spirituales,
 & communicandi eis sua bona spiritualia, 02
 & dandi literas (quas appellant) cōfratris.
 Quod est quotidianum, & certè verum, li-
 cet sciã, quæstoribus Cruciatæ Castellæ ali-
 quando id ingratum fuisse. Et eadem ratio-
 ne hoc anno iobeleo fieri posse has cōmuni-
 cationes cum literis confratriarum, & sine
 illis: non obstante Extrauag. Quemadmo-
 dum. supra transcripta, not. 24. Quarto in-
 fertur, quòd licet indulgentia t̄ vno respe- 23
 ctu sit vtilior, quàm receptio ad bona, &
 merita alicuius cōmunis: altero tamen est
 inutilior. Vtilior quidem, eo quòd per in-
 dulgentiam certius, & efficacius soluitur
 poena peccatis debita, Quia nititur thesau-
 ro infinito, & qui deficere non potest per
 dicta in notab. 13. Per receptionem autem
 ad merita alicuius communis, siue commu- 112
 nitatis non soluitur poena, per eum debita,

nisi tantum meriti satisfactorij super sit illi communi, quantum ad id sufficiat. Quæ res incerta est, cū merita illa sint finiti valoris. Inutilior autem est indulgentia, quā hæc cōmunicatio: eo quod indulgentia solum prodest ad satisfaciendum pro poena, vel poenitentia in hoc, vel alio seculo subeunda: receptio verò prodest non solum ad satisfactionem poenæ in alio seculo subeunda: sed etiam ad augmentum gratiæ grati facientis habitæ, & ad præparandum se ad recuperandam eam iam perditam, ad firmitus bene operandum, ad fortius dæmoni, mūdo, & carni resistendū, & id genus alia, arg. eorum, quæ de cōmunionē & bonorū latius scribimus in parergis. c. pen. de senten. excōi. Quæ cum hac reper. simul & cōponūtur, & mox excudūtur. Indulgētia item nō prodest, nisi ad poenæ remissionem: Cōmunicatio verò bonorum operum sic, etiā ad gratiæ acquisitionē, secūdū Tho. vbi supra.

XVII. absolutio est eius, quod in hac re petitione nondum occurrit, de reuocatione indulgentiarū .s. quod per mortem concedentis non reuocatur, secūdū Innoc. singulariter in. c. Quod translationē. de offic.

legat. cōmuniter receptū. Pro quo est regu-
 la. Decet. de reg. iur. lib. 6. c. Si super gratia.
 de offic. leg. lib. 6. et glo. singul. cap. final. de
 offic. legat. communiter recepta, quæ ha-
 bet, indulgentiam concessam à legato ad re-
 fectionē alicuius pōtis, durare etiā eo mor-
 tuo, reuocato, vel recedēte: Sicut nec literæ
 salui conductus pereunt mortuo conceden-
 te, secundum Domi. in. c. final. n. 7. de res-
 cript. lib. 6. Nec licentia celebrandi † in lo-
 co non consecrato à vicario Papæ, secun-
 dum Rotam in antiq. decis. 330. Per quod
 idem nos respondimus de licētia celebra-
 di extra locum sacrū ab episcopo concessa.
 Nec licentia recipiendi ordines, vt sæpissi-
 me respondimus, secundum Cardinal. in.
 d. Clementi. final. q. 5. Neque vlla gratia
 Papæ iam signata per mortē eius ante lite-
 rarū expeditionē, secūdū Rotā in antiq. 332.
 & tradita à Felin. & Deci. & Ripa in rubr.
 de constit. Neque denique vlla licentia, se-
 cūdum Cardinal. vbi supra. † Destructo †
 men loco, cui conceduntur indulgētiæ, cen-
 sentur reuocata, secundum Paluda. in. 4.
 dist. 20. q. 4. col. 5. Reuocatio verò, † vel sus-
 pensio expressa indulgētiæ perimit, vel sus-

26

27

28

pendit eam, arg. d. Extrauag. Quemadmo-
 dum. & Clement. Dudum. §. Nos etenim.
 de sepult. Attamen non nocet, donec scia-
 tur, secundum Dorn. in. c. 1. de cōcess. præb.
 lib. 6. n. 8. arg. l. Si procuratorem. ff. de pro-
 cur. l. Si mandasse. ff. manda. & l. Sed si pu-
 pillus. §. de quo palā. ff. De instit. a. & io. &
 idem videtur eadem ratione de suspensio-
 ne: quod in Castella quotidianum est. Sic
 licentia concessa religioso ad consentien-
 dum electioni non spirat morte conceden-
 tis, secundum Cardinal. singulariter in Cle-
 ment. final. q. 5. de electio. nec licentia non
 se promouēdi ad presbyterium, iuxta. c. Li-
 cet canon. de electio. lib. 6. secundum glo.
 singul. c. Cum ex eo. eod. tit. & lib.

XVIII. est, quod ad indulgentiam mul-
 ta requiruntur. Primum iusta causa, notab.
 29 15. Secundum contritio. Nec placet illud
 Syl. in. q. 7. qd licet ipse nō dicat, atea fuit
 Paluda. vbi supra col. penul. s. infectum le-
 thali peccato posse querere pro tēpore, quo
 futurus est in gratia: qd est contra Tho. ibi.
 & contra dicta in. dicto notab. 17. Acquisi-
 tio enim indulgentiæ neque est sacramen-
 tum, neque sacramentale, vt palam est: &

ita recedente fictione non operatur, ut illa,
 iuxta. c. Tunc valere. de conse. d. 4. & quæ
 ibi diximus. Tertium confessio, † quædo con-
 ceditur contritis, & confessis. not. 13. Quan-
 uis Syluester dicat, contrarium fuisse decla- 30
 ratum in concil. Constanciens. secundum
 quendam fratrem sui ordinis in quodam li-
 bello manu descripto ab eo relatum. Ipse
 tamen id non inuenio in concilio: neque
 Cardinal. Caieta. neque Cardinal. à Turre
 cremata id meminerunt: licet vterque sit
 ordinis prædicatorij: & vterque contrariū
 teneat, ut in. d. notab. 18. dicebam. Quod nō
 memini confirmare ibi ex eo, quòd tã Syl-
 uest. quàm ferè omnes tenent, quòd indul-
 gentia cōcessa cōtritis, & ore confessis exi-
 git confessionem actam: at inter cōfessum,
 & ore cōfessum, nihil mihi distare videtur.
 Quandoquidē ore facienda est confessio,
 nō pede. Quartū subitio operis, vel datio
 rei, ob quam indulgētia cōceditur p acta.
 Quia non sufficit propositū, not. 21. † Quin-
 tum propositum satisfaciendi pro peccato 31
 in hoc seculo, not. 19. XI X. quæ indul-
 gentia, & quantum, & quando, & cui mor-
 tuorum proffit, notab. 22. XX. quòd varia

indulgentiarum plenariarum forma variū
 effectum producit, not. 30. XXI. quibus
 32 indulgentiæ profunt. Nam [†]. 5. notab. habet,
 pdesse etiā perfectis, ac per consequentione
 et religionis, qui de prælatorū suorū licētia
 dat, faciūt, sive eū id, qđ pro ea quæreda,
 secūdu tenorē bullæ est necessarium. Quia
 scđm Tho. in. 4. dist. 20. q. 4. art. 2. non sunt
 minus adiuuabiles meritis scđorū, quā a
 alijs: nō tñ per eas remittūtur illis imposita i
 foro capituli. Quia illud, vt ille ait, quasi iu
 dicialē est, & nō poenitētiāle. Propter indul
 gentias tamē quæredas obseruātia regularis
 nō debet dissolui. Quia licet illæ plus vale
 at quoad remissionē pœnæ, quā obseruā
 tia: hæc tamē plus prodest quoad acquisitio
 nē præmij, qđ est melius, quā illæ. Profunt
 etiā mortuis, cū tenor concessionis id cōti
 net. Profunt etiā cōcedētibz, vt in not. 20.
 n. 18. subtiliter defēditur. Quia scđm Tho.
 vbi supra. q. 5. ar. 4. cōiter receptū: licet pr
 latus non possit sibi soli indulgentiam da
 re: quia causa, vt se prouocet ad ea, quæ ver
 gunt in Dei honorem, & utilitatem eccle
 siæ, gratia cuius datur, nō est iusta: quia ho
 rum cura est illi commissa: tamē ea, quam

dat alijs vti potest sub eadē forma. Quod etiam Calder. in. d. c. Nostro. col. 18. & Gem. in. d. c. Indulgentiæ. de poenit. & re. lib. 6. tenet: & facit illud doct. in. c. Per venerabile. qui filij sint legit. s. quod princeps legitime potest filios suos, non tanquam pater; sed tanquam princeps. Et ad argumentum contrarium respondimus nouè in. d. not. 20. †

33

Profunt etiam vni viuo per ministerium alterius viui, si id continet gratia: qualē tñ nunq̄ vidimus, neq; audiuius. Quo fit, vt parū prudēter faciāt, qui mittūt alios ad loca, in quibus quærūtur indulgentiæ visitati bus ea, vt singulariter ait Abul. Matth. c. 16. q. 60. Quāuis enī rectē faciat, & mereatur id faciēs: tñ stultē credit prodesse sibi ad indulgētias quæ solis illō cunctibus quærūtur. Nō p̄sūt tñ lethali peccato infectis, quoad remissionē poenæ, scdm omnes: imò neque quoad acquirendā gratiā, secundū Th. vbi supra, cōtra quosdā. Quia per indulgētiā non dispendūtur merita quo ad hoc, sed solum in quo ad remissionē poenæ, & ita illam tantū operantur. l. Nō omnis ff. Si cert. pet.

XXII. quod indulgētia, † quæ datur danti, vel facienti aliquid indeterminatum, pu

34

ta manus adiutrices porrigenti, vel oranti,
 ab illo solo quæritur, qui dat, facitue, prout
 suæ personæ congruit. Pauperi quidē dan-
 ti parum, diuiti verò danti multum. & ta-
 men, qui minus, quàm decet, dat, aliquid
 ex ea quærit, & si non totum, secundum om-
 nes. Dixi, indeterminatum: † quia si quod
 35 faciendum, dandumue fuerit est determi-
 natū, illud omnino subeundū est, vt in no-
 tab. 9. est dictum. Quin & secundū cōmu-
 nem opinionem non refert quoad indulgē-
 tiam, & poenæ remissionem, an fiat cū ma-
 gno labore vel paruo: Quia indulgētia nō
 proportionatur labori: sed meritis dispen-
 satis, licet referat quantum ad meritū: Vn-
 de secundum Tho. vbi supra. q. 3. art. 4. cle-
 rici, & alij ecclesiæ vicini tantam indulgē-
 tiam quærun, quantā ē longinquo venien-
 tes nisi aliud exprimatur in concessionis
 forma: sed non tantum cæteris paribus me-
 rentur. Quam ipse cōclusionem limitandā
 censeo, vt procedat cum id, quod determi-
 natur faciendum, vel dādum, mediocriter
 datum, vel factum, est iusta causa concedē-
 di totam indulgentiam, & mediocriter fit,
 vt illa tota quærat: non autem aliās. Quo

niam id, quod ex sese non est iusta causa cōcedendi certam indulgentiā, tanta cū charitate, & religione dari, fieriue potest, vt iusta efficiatur causa eiusdem: & econtra-rio id, quod ex sese iusta est indulgētiæ concessæ causa, si mediocriter detur, vel fiat, tā frigidè, tamq; parum religiose fieri posset, vt delinat esse iusta, secundum ea, quæ nouè: sed utiliter in notabili. 15. diximus.

XXIII. quòd grandis videtur† differentia 36
inter indulgentiam perennem: qualis est
quadraginta dierum concessa visitantibus
ecclesiam beati Petri vrbis Romæ: & inter
indulgentiam concessam pro certo tempo-
re determinato: quales sunt quas videmus
passim concessas certis locis pro certis die-
bus, à vesperis in vespas eorū visitatibus.
Prior enim sæpius quæri potest: posterior
verò semel tātum, secundum Thom. in. 4.
dist. 20. q. 3. art. 2. cuius opinio videtur seque-
da. Tum, quòd vsu recipitur, & vsus est op-
timis legum interpret. c. Cum dilectus. de
consuetud. l. Minime. ff. de leg. Tum, quòd
Palud. & Cōmunis eā ibi sequitur: & Do-
m. & Perusi. in. c. final. de poenit. & remis-
sionibus. l. ibidè, & aliquot alij alibi con-

- 37 tradicant. Palud. tamen vbi supra [†] subdit, quòd perennes eodem diebis quæri nequeunt, ne ludibrio esset indulgentia, si quis eã sæpissime eodem momento ingrediendo, egrediendoq; ecclesiam lucrifaceret. Et ne sine iusta causa videretur cõcessa, quæ tam leuiter lucrãda proponeretur contra dicta in not. 15. Quæ tamen ratio non cõcludit in eo, qui statutis horis, vel alijs vadit ad ecclesiam talẽ ad orãdũ, vel audiendũ verbũ Dei, nõ causa fraudis, neq; irrisionis, sed deuotionis ad id motus. Quare verius videtur id, qd̄ Feli. nõ facta menciónẽ de Palud. ait post Lyrã. s. quòd bis, & pluries potest quæri eodem die indulgentia perennis: Sed non toties, & tali modo, vt fraus quadam, & irrisio videatur. XXIII. quòd vt supra in notab. 10. diximus, per indulgentiam [†] dierum, vel annorum iniũctorum solũ condonantur dies, & anni poenitentiarum iniunctarum à confessario in foro poenitentiali: ideoq; nihil eorũ lucriferi ab eo, cui nihil eorũ est impositũ. [†] Et qd̄ sensus illius dicti Hostiens. in. c. Cum ex eo. de poenit. s. Dies indulgentiarum esse vtilis: annos verò continnos, secundũ Ioan. Andr. Pan. & Cõmuni-
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

meri dierū simpliciter cōcessā tollitur poe-
 nitēcia totidē dierū: etiāsi dies poenitentia
 nō esset cōtinuis: sed interpolati: ita vt per
 indulgētiā. 40. dierū nō solū cēseatur cōdo-
 nati. 40. dies poenitētiā implenda. 40. die-
 bus cōtinuis: sed etiā implēda. 20. hebdo-
 madis: Per indulgētiā autē vnus āni non
 tollitur, nisi poenitētia vno anno implēda,
 etiāsi solis quinquaginta diebus esset in eo
 poenitendū: vt quia ita data est annalis poe-
 nitentia, vt singulis quartis, & sextis ferijs
 sit tantū orandū, vel ieiunādū. Ex quo infer-
 tur primo, aliquos nouiores id parum apte
 explicasse. II. quòd aliquando indulgētia
 40. dierum tātum tollet, quātum indulgē-
 tia anni: & aliquādo indulgētia anni plus,
 quā indulgētia trecētorum dierū. Quia
 indulgētiā tātū valēt, quātum sonāt, vt in
 not. n. est dictū. III. quòd plurimū refert,
 an indulgētia vnus āni de iniūctis poenitē-
 tijs, an indulgētia vnus āni simpliciter cō-
 cedatur. Quia prior pot est cōtinere plures,
 vel pauciores dies, prout pluribus, vel pau-
 cioribus diebus anni iniūcti insisset cōfes-
 farijs poenitere. Posterior verò videtur cō-
 tinere. 375. dies. Quia totidē cōtinēt ānus,
 quātum indulgētia vnus āni tollitur.

40

23

41

23

iuxta glo. c. Quā sit. de electio. lib. 6. in ver-
bo. Mensur. llll. quòd licet grandis sit dif-
ferentia inter indulgentiā certi numeri die-
rum iniunctorum, & indulgentiā certi nu-
meri dierum simpliciter concessorū. Quia,
42 vt in notab. ii. diximus, per hanc condona-
tur poena, † etiam si non sit iniuncta poeni-
tentiā: per illam autem non. Maior tamen
est inter indulgentiam certi numeri anno-
rum iniunctorum, & indulgentiam certi
numeri annorum simpliciter. Quoniam
per hanc semper censetur concessa indul-
gentia. 375. dierum: per illam autem nihil,
si nullus annus poenitentiae est iniunctus.
Præterea si qui anni sunt iniuncti, non
condonatur poenitentia tot dierum, quot
annos habet: sed tot dierum vnius anni,
quot iussus fuit à confessario poenitere.

43 **XXV.** † quòd is, cui certus dierū, vel
annorum numerus poenitentiae iniunctus
est, non tenetur explere illam, si toridē in-
dulgentiā ritè fuerit cōsecutus. Quia in-
dulgentiā æquipollet satisfactiōni poeni-
tentiali. c. Cum ex eo. de poenit. quatenus
habet, per indulgentiam eneruari poeni-
tentiālem satisfactiōnem: quod non con-

tingeret, nisi obligationem eam implendi
 tolleret. Contra quod obstat is nouus scrupulus,
 quod nemo scit certo, an quaesierit
 indulgentiam. Quia nemo scit, an sit odio,
 vel amore dignus. Ecclesiast. 9. c. final. de
 purg. cano. & nemo, qui non est in charita-
 te quarit indulgentiam. Extrauag. 1. & 2. de
 poenit. & remiss. Sed respondeo, quod satis
 est, quod probabiliter putet se quaesisse indul-
 gentiam, non quoad hoc, ut verè condone-
 tur ei poena in purgatorio luenda. Quia il-
 la non tollitur, nisi verè indulgentiam qua-
 sierit: sed sic quoad hoc, ut ipse liberetur ab
 obligatione faciendi poenitentiam iniun-
 ctā. Sicut & confessio informis habita pro-
 babiliter pro informata excusat ab iteran-
 da confessione, secundum Thom in. 4. d. 17.
 q. 4. art. 1. cōmuniter receptū. Et assumptio
 sacramenti Eucharistiæ ab existēte in pec-
 cato mortali, putante se esse in statu gratiæ
 absoluit assumentem ab obligatione, quam
 habebat tunc assumēdi, iuxta. c. Quotidie.
 & ea, quæ ibi diximus, de conf. d. 2. Quod ut
 quotidianum, ita & memorabile duco. Om-
 nium tamen, tum Theologorum, tum Ca-
 nonistarum vna est sententia, consulendū

esse, ne quis ob indulgentias ab poenitentia
 operibus cesset. Quia, ut Tho. receptus ait,
 in. 4. dist. 20. opera poenitentia non solum sunt
 in satisfactionem: sed etiam in remedium con-
 tra peccata: praecipue quia interdum quis de-
 bet plura, quam credat. Tum etiam, quia ne-
 scitur, an sacerdos poenitentiam debitam
 totam iniunxerit: & communiter an ad ali-
 quid ab eo non iniunctum, & per consequen-
 tionem per indulgentiam aliquando non rela-
 xatum teneamur. **XXIII.** quod religiosi
 indulgentias indiscretas praedicantes pec-
 cant lethaliter, Clementi. i. §. i. de privileg.
 45 quo sub virtute obedientiae, & maledictio-
 nis aeternae prohibetur id facere. Indulgen-
 tia autem dicuntur indiscretae primo non
 concessae per glo. eiusdem Clementi. verb.
 Indiscretas. probatam ibidem per omnes.
 Secundo illae, quae concessae quidem sunt: con-
 cedi tamen non potuerunt ab eo, qui eas con-
 cessit. Quia taxam. c. Cum ex eo. de poenit.
 excedebant, secundum Paulum a Leaza-
 ris: quem sequuntur Ioh. Imol. & Cardi. in
 6. notab. & in. q. 2. & Bonifa. col. 10. Tertio,
 quae probari non possunt, vel literis Papae,
 si ab eo sunt concessae: vel literis conceden-

tis, aut testibus, quando ab alio inferiore,
 secundum prædictos. Adde tamen eis pri-
 mo, quòd hoc tertio casu non peccaret, præ-
 fertim lethaliter in foro conscientie reli-
 giosus, qui sciret verè esse concessas ab eo,
 qui poterat, aut indicijs probabilibus id
 crederet. Tū, quia lex fundata in præsum-
 ptione quoad forū cōscientie cessat, quādo
 veritas ei est contraria. c. Tua. de sponsal.
 vt in relectio. c. Ita quorundam. de iudæ.
 notab. 10 dicebam. Tum, quòd coram Deo,
 qui omnia nouit. c. Nouit. de iudi. non sunt
 indiscretæ, si sunt verè, ac benè concessæ.
 Nec temerè facit, qui indicijs probabilibus
 id credit, arg. c. i. c. Afferte. & c. Illud. de præ-
 sumptio. Tum, quòd alioqui quàm pluri-
 mi concionatores, qui in suggesto existen-
 tes rogantur per schedulas, vt publicè in-
 dulgentias sibi ignotas illo, vel illo die: illo,
 vel illo loco quærendas peccarent. Quod
 mihi durum videtur. Adde secundo, indis-
 cretas etiam videri indulgentias, quæ sine
 iusta causa conceduntur, per ea, quæ in no-
 tab. 15. diximus. quod serit. c. Cum ex eo. de
 pœnit. & remiss. quarum tamen prædica-
 tores religiosi nō videtur peccare. Quippe

qui de superiorum facto iudicare non de-
 bent. c. Inferior. 21. dist. & c. Cum inferior.
 de maior. Adde tertio, quòd quanuis illa
 Clementi. de religiosis tantum loquatur:
 & quanuis illi sic prædicantes plus, quam
 alij peccent: non tamen alios clericos, & à
 fortiori laicos id facientes à peccato excu-
 sari: non quidem per illam Clementi: sed
 per rationem, qua illa nititur. Quod vide-
 tur sensisse Diuus Antoni. dum in. 3. parte
 tit. 18. c. 4. illam Clementi. ad omnes prædi-
 catores extendere videtur. XXIII. quòd
 46 quæstores † eleemosynarum, & pecuniarū,
 quæ ad indulgentias assequendas dantur
 multipliciter errant. Primum quidem con-
 tra concilium generale, quod in. d. c. Cū ex
 co. de poenit. posteaquàm scripsit formam
 literarum, quibus. S. Apostolica indulgen-
 tias concedit in hæc verba de illis edixit:
 Qui autem ad quærendas eleemosynas de-
 stinantur, modesti sint, & discreti: nec in ta-
 bernis, aut in alijs locis incongruis hospi-
 tentur: nec inutiles, aut sumptuosas faciāt
 expensas, cauentes omnino, ne falsæ reli-
 gionis habitum gestent. At contra plurimi
 eorū sūt imodesti potui, & elui, & vtinā nō

libidini dedit: cumq; sint laici, & coniuga
 ti pileo rotundo, tonso capillo, & corona,
 quod peius est, rafa simulant se in sacris cō
 stitutos, vt ex suggesto prædicent in terris
 à suis municipijs longè semotis. Deinde
 quòd toti sunt in haurienda per fas, aut ne
 fas pecunia. Quia prius eleemosynarū pro
 uentum conducunt, aut redimunt à mona
 sterijs, & alijs pijs locis, pro quibus quarun
 tur, & postea eas quarūt. Et quia lucrū, vel
 damnum eis totum cedit, multas abusio
 nes proponunt in suis prædicationibus, vt
 simplices decipiāt, & aurū subtili, vel fal
 laci potius ingenio extorqueāt, vt habet. d.
 Clem. 2. de poenit. & remiss. III. quòd cum
 eorum officium non sit prædicare: sed cha
 ritatis subsidia suppliciter petere, & indul
 gentiam exponere. c. Vt officium. §. Con
 pascendi. de hæret. lib. 6. ipsi tamen prædi
 cant contra. d. Clemen. 2. de poenit. III.
 quòd, vt eadem Clemen. in. §. i. subiungit:
 Non sine multa temeritatis audacia, & de
 ceptione multiplici animarū indulgentias
 populo motu suo, pprio de facto cōcedūt,
 sup votis dispēsant, à periurijs, homicidijs,
 & peccatis alijs sibi confitentes absoluunt.

V. quòd aliquot eorū, qui habuerūt priuilegia faciēdi aliquid prædictorū vtūtur, vel potius abutūtur eis, cū sint reuocata per. d. §. i. d. Clem. 2. VI. quòd tēpore mellis, & tritura in regno Castellæ diebus profestis cōpellūt miseros agricolas venire ad suas cōciones audiēdas, & operas suas perdere, cōtra. l. 2. tit. 8. lib. 1. ordi. eiusdē regni. VII. quòd eosdē volētes, nolētes cōpellūt ad accipiēdas indulgētiarū bullas, vocādo eos ad cōciones importunas, & cōpellēdo, vt veniant p cēsuras ecclīasticas, et de vno pago ad aliū, qđ pluris eis cōstat, quā ipsa bulla, cōtra. l. 9. tit. 12. lib. 3. ordi. eiusdē regni, & pragmati. Pintic, vel Valleolerti factā, anno. 1523. l. 10. & aliā Madritiā anni. 1528. l. 88. eiusdē regni. VIII. quòd cū pecunias pro bullis indulgētiarū acceptis debitas, vel permissas via ordinaria petere debeāt, iuxta. l. 11. legū Pintic. Ipsi tñ per cēsuras, & captione inhumanā pignorū: & etiā interdū culcitre vilissimæ, qđ miser rusticus habet vnicā, vel straguli similis: Imò & in defectū oīm aliorū bonorū, ianuā domus. Quas oēs culpas ppfus vexatus in Ro. Pōti. & regē imerito rejicere solet. Tū, quia Ro. Pontif. qua par-

te potuit, his abusionibus viā præclufit, in d. Clem. 2. quatenus in principio eius prohibuit, ne vlli quæstores admittantur sine literis a postol. per diocefanos examinatis, vel sine literis ipsiusmet diocefani. Quatenus itē vetat, ne vllatenus populo prædicet: sed solū indulgētiās cōcessas ei insinuēt: & subsidia simpliciter ab eodem postulent: neque aliud, quàm quod in bulla continetur, exponāt. Quatenus itē in §. 2. eis multa prohibet in .4. abusu superius citata. Quatenus itē tollit eis oia priuilegia faciēdi ea. Quatenus itē in §. Quæstores. statuit, vt illi nō obstāte quocūque priuilegio, possint ab ordinarijs castigari. Tū etiā, quia catholica regū Castellæ maiestas multis, quas præcituimus, legibus multa dedit remedia: & adeò quidē, vt in. d. l. 9. lib. 3. ordi. statuerit, vt nō impleatur eius iussio, qua bullarū prædicatoribus faciat facultatē cōpellēdi populum, vt ad eorum concionē, etiā relictis suis operibus conueniant. Tū, quia commissarij, siue delegati generales bullarū, quas Cruciatas appellāt, & similiū à regia celsitudine, vel proceribus eius moneri solēt, vt ex præscripto instruāt quæstores, &

prædicatores bullarum, quid, & quo ordi-
 ne, quaq; modestia populis proposituri sint
 vel exposituri, & à quibus abstinere debeant,
 vt mihi pridem commissarij ipsi dixerunt,
 addetes se id diligenter efficere solere. Qua-
 re bonam horum excessuū partem in pa-
 rochos, vel decuriones, aut rectores populo-
 rū reicerem: eo quod ante omnia nō petūt
 à prædicatoribus, & quæstoribus ipsis fieri
 copiam videndi instructionem à cōmissa-
 rio generali eis datam, quo sciāt, in quibus
 eis parere debeant, & à quibus ipsi sibi tem-
 perare. Quod semper vt faciant, etiam at-
 que etiam eos rogo. Illud item admonco,
 quòd cōtra Roma. Pontif. & Cæsaris men-
 tem hi quæstores grauissime aliquando de-
 linquebant, cū ipse adhuc Salmanticæ age-
 rem in eo, quòd cum ob nouas indulgētia-
 rum bullas ad triennium datas præceden-
 tes omnes frequenter suspenderentur, cum
 ea clausula, vt acceptanti nouam omnes ef-
 sent vtilis: & primo anno triennij prædi-
 caretur noua, & acciperetur postea secun-
 do, vel tertio anno eandem bullam in eo-
 dē oppido prædicabant, tanquam nouā, &
 ipsam præcedēti anno prædicatam, & ac-

ceptam suspendētem: & ideo miseri putan-
tes suspensas esse, quas præcedēti anno acce-
perant, eandem pro alia accipiebant. Hec
quæstorum immodestia, & scādalosus ex-
cessus iam dudum in causa fuit in Germa-
nia, vt indulgentiæ reijcerentur: vtinā eo-
rundem emendatio, & renouatio in Hispa-
nia efficiat, vt ab ea magis, magisq; in dies
æstimentur. Amen.

XXV. quòd indulgentia cōcedi potest ob
causam, quæ gloriam Dei, vel sanctorū ho-
norem, vel vtilitatem Christianismi respi-
cit, siue illa sit res in se temporalis, & in o-
pere exteriori consistens: siue spiritualis,
qualis est oratio, secūdam ferè omnes post
Thom. in. d. dist. 20. q. 3. art. 3. Neque cōmit-
titur symonia, cum pro causa temporali da-
tur. Quia, vt Thom. receptus ait ibidē, non
datur pro temporali, quatenus est tēpora-
le: sed quatenus ordinatur ad spiritualia:
ad quæ constat ordinata esse temporalia:
& his ob ea nos vti debere, arg. c. Si quis ob-
iecerit. q. 3. & annotatorum in rubri. de iu-
re patro. Quæ ratio tametsi cōmuniter re-
cepta est, oppugnari tamen neruose potest
per ea, quæ in c. Significatum. de præbend.

super glo. scripsimus: quæ breuitatis causa
ibi legenda, cui volet, omittimus.

XXVI. quod[†] quantum, ut dictum est in not.
16. purgatorium non possit à Papa pro eius li-
bito euacuari: tales tamē, & tā pauca ani-
mæ possent esse in eo, vel tot viui possent fa-
cere requisita ad indulgentiā pro mortuis
cōcessam, quod omnes in eo manētes vno,
& eodē die liberarentur, secundum mentē
cōmunem in locis prædictis: Neque obstāt
illa multa, quæ præ cæteris attulit August.
ab Anthon. de potestat. eccle. q. 32. art. 3. quæ
in summā redegit Anto. 3. part. tit. 22. c. 5. §.
6. Tū, quod nos loquimur de animis habēti-
bus meritū cōditionale, qd' ille vocat, quod
sint aliqui, qui p' eis in hoc sæculo faciāt ea,
quæ cōcessio indulgentiæ illis quæreda req-
rit. Tū, quod negari pōt, ut mox dicā eius
subtile dictū. s. quod possunt esse animæ in
purgatorio, quæ nunquam fuerint sub pote-
state Papæ: puta qui ante baptismum iusti-
ficati obierunt obligati ad purgatoriū: vel
responderi, quod ex illo non sequitur, non
posse illas per indulgentiam Papæ iuari,
arg. eorum, quæ super diffinitione indulge-
tiæ in notab. 20. diximus. Tum, quod non

obstat dicere, sequutū me fuisse in not. 21.
 Th. à Vio dicētē indulgentias eis solis pro
 desse, qui pœnitentiam debitam secundū
 diuinam iustitiam pro peccatis suis in hoc
 sæculo agere, vel indulgētias redimere ex-
 plicitē, vel implicitē decreuerunt. Quoniā
 respondeo, præsупponere me in hac cōclu-
 sione prædicta tales esse animas, quibus di-
 co purgatorium eodem die spoliari posse.

An autem vlla anima possit esse in pur-
 gatorio, quæ antequā exiret è corpore, nō
 fuisset Papæ subiecta: sicut palam præsup-
 ponūt August. ab Ancho. in. d. q. 32. art. 3. de
 potest. eccles. & Diuus Anton. 3. part. tit. 22,
 c. 5. §. 6. Videtur, quòd sic. Primum, quòd il-
 li grauissimi patres id sine vllō scrupulo
 præsupponūt. Deinde quòd baptismus est
 ianua aliorum sacramentorum. Veniēs.
 de presbyt. non baptizat. Tertio, quòd per
 baptismum aggregatur quis ad coetum fi-
 delium, secundum Thomam 3. parte. q. 70.
 art. 1. & in. d. 18. q. 2. art. 3. q. 1. III. quòd
 qui non est baptizatus excommunicari
 non potest, secundum Thomā. in. d. dist.
 18. q. 2. art. 3. q. 1. & doctrinam receptam Do-
 minici. in. c. Romana. §. In vniuersitatē. de

sententia excōmuni. lib. 6. & nō alia ratio-
 ne, quā quōd nondum baptizatus nō sub-
 est iurisdictioni spirituali ecclesiæ: Ergo
 quis, etiā si sit cathecumenas, & gratia Dei
 iustificatus ante baptismū nō videtur eccle-
 siæ potestati subesse. V. facit, quōd ante
 baptismum nō iuuatur ecclesiæ beneficijs,
 vt post Alexand. Halen. ait Cardi. S. X. in
 c. Quando, de cōsec. d. 4. VI. quōd in die
 Parasceues ecclesia orat pro cathecumenis
 tanquam pro eis, qui nondum sunt Chri-
 stiani effecti: Et quōd in relectione. c. No-
 uit. de iudi. notab. 6. n. 31. diximus omnem
 Christianum, quatenus Christianus est, ef-
 se rem quandam spiritualem, propter cha-
 racterem illum baptismalem in baptismo
 ei impressum: qui cum desit cathecumeno,
 non potest iuste appellari Christianus.
 Sed contra dicendum videtur. Primo qui-
 dem, quōd de necessitate salutis est subesse
 Roma. Pontif. secundum Thom. contra er-
 ror. Gentil. c. 63. qui non latuit Feli. in. c. 1.
 col. 2. de constit. & facit illud. c. & c. Cūcta
 per mundum. 9. q. 3. Ergo repugnat, quē esse
 iustum, siue habere animæ salutem, & non
 subesse Papæ. Deinde, quōd proprius est

membrū ecclesiæ iustificatus, & gratia Dei
 gratum faciente ornatus, quàm baptiza-
 tus lethali peccato infectus, iuxta. c. Nō du-
 bito. & c. Est vnitas. de consecra. d. 4. & la-
 tissimè tradita à loh. de turre cremat. de po-
 testat. eccles. lib. 1. c. 55. 56. 57. & 58. At bap-
 tizatus malus est membrum ecclesiæ Dei, li-
 cet aridum, vt ibidem copiosissime proba-
 tur: Ergo à fortiori constitutus in gratia
 Dei, & iustificatus nondū baptizatus. Ter-
 tio, quòd extra ecclesiam non est salus, ne-
 que remissio peccatorum, iuxta principiū
 Extrauag. Vnam sanctam. de maior. Neq;
 vllus saluatur, nisi subsit Christo capiti, &
 eius vicario, vt ibidem in versicul. Hæc est.
 & annotauit ibidē glo. memorab. in verb.
 Vnius. Qui ergo fiet id, quod August. & eū
 sequutus Antoni. aiūt. s. vt quis mortuus sit
 in purgatorio, qui viuus nunquam fuit Pa-
 pæ subiectus? Cū nemo in purgatoriū descē-
 dat, nisi qui obierit in gratia, arg. c. Qualis.
 25. dist. & nemo possit illā habere, nisi intra
 ecclesiam: & nemo possit esse intra illam,
 quin vicario Christi sit subiectus, per. d.
 Extrauag. Vnam sanctam. de maior. & per
 illum arti. Symbol. Vnam sanctam eccle-

fiam catholicam III. facit. c. Ante baptis-
 mū. & c. Anteviginti. cū multis sequentib.
 de consecrat. dist. 4. quibus significatur ca-
 thecumeni subesse ecclesiæ, aliqua saltē ex
 parte. V. quòd qui baptismum nimium
 differūt, peccant, vt probat. c. Quando. de
 consecrat. dist. 4. & tradit Thom. 3. part. q.
 68. art. 3. non solum ob transgressionem le-
 gis diuinæ: sed etiam ob trāsgressionem le-
 gis humanæ, si qua esset, quæ præscriberet
 tempus, secundum Thom. de Vio in. d. art.
 3. Ergo, antequàm baptizetur, potest quis es-
 se Papæ subiectus. Quandoquidem lex nō
 ligat non subditos illius latori. c. 2. de con-
 stit. lib. 6. VI. quòd videtur ecclesia præ-
 scribere legem cathecumenis, vt certis die-
 bus certa quædam faciant. c. Ante baptis-
 mum. & c. Ante. 20. dies. de consecrat. d. 4.
 Imò & legem posuit, vt certo tēpore anni
 baptizarentur. c. Duo. & c. De cathecume-
 nis. ead. dist. VII. facit, quòd illud Psal. 118.
 Participem me fac Deus omnium timen-
 tium te: probat secundum omnes, quòd me-
 rita cuiuslibet existentis in gratia profunt
 cuiuslibet alij existēti in eadem sine alia ope-
 rantis intentione, ob solam vnionē chari-

tatis: Et quòd idē pbat etiā articulus Symboli: sanctorum cōmunionem, vt etiam declarat Tho. in expositione Symboli. & Cardinali. S. X. in §. In Leuitico. art. 5. de poen. dist. 1. & Thom. cōmunitet receptus in. 4. dist. 20. q. 1. art. 4. q. 1. cuius verba retulimus supra co. notab. n. 18. At qui iā est iustificatus, antequam baptizetur habet charitatē, & participat de spiritu Christi: ergo habet prædictam cōmunionem: ergo est intra ecclesiam: & per consequentionem præfidi vniuersæ ecclesiæ subijcitur. VIII. facit, quòd triplex est baptismus .s. fluminis, sanguinis, & flaminis. c. 2. cum glo. de presbyt. non baptizat. c. Baptismi vicem. adiuncta glo. & c. Non dubito. de consecrat. d. 4. Quorum præcipuus est baptismus sanguinis cap. Cathecumenum. vbi Cardi. S. X. ead. dist. Et quanuis possit quis iustificari sine baptismo fluminis actu suscepto: non tamē potest. non suscepto baptismo flaminis. Et ita nemo potest adire purgatorium, qui viuens non acceperit aliquem baptismum, saltem flaminis: & hic videtur sufficere, vt quis subdatur Papæ: sicut sufficit, vt fiat membrum viuum Christi. c. Nō du

bito. & c. Est vnitas. de consecr. dist. 4. & c.
 Debitū. de bap. PRO contrariorū iolu-
 tione dico primo, eum, qui non est baptiza-
 tus baptismo fluminis, non insigniri chara-
 ctere baptismali, quo insigniuntur baptiza-
 ti baptismo fluminis. c. Quod quidam. col.
 2. 1. q. 1. c. Displicet. circa medium. 23. q. 4. c.
 Licite. 32. q. 7. etiam si fuerit baptizatus bap-
 ptismo sanguinis, secundum Cardin. in. c.
 Cathecumenum. de consecrat. d. 4. II. di-
 co, baptizatum solo baptismo fluminis, do-
 nec baptizetur baptismo fluminis, inhabi-
 lem esse ad sumendum alia sacramenta. c.
 2. & c. Veniens. de presbyter. non bap. Imò
 & ad audienda missæ secreta: quæ post mis-
 sam cathecumenorum peraguntur. c. Epif-
 copus. de consecrat. d. 1. III. dici potest,
 eiusmodi iustificatum non esse participē.
 suffragiorum ecclesiæ, vt sensit Cardin. in
 d. c. Quando. de consecr. d. 4. Quia solum
 fiunt pro coetu fidelium, vt in parergō. c.
 penult. de sentent. excōmuni. dicimus. Cui
 quis videtur aggregari per susceptionem
 characteris baptismalis, vt ait Tho. 3. pte. q.
 7. & in. 4. d. 18. q. 2. art. 3. q. 3. & arg. c. Displi-
 cet. 23. q. 4. Contrarium tamen arbitror ve-

rius per dictum. 5. Et quòd is videtur quoad
 ad suffragia ecclesie similis excommunicato,
 qui secundum còmunem sententiam est
 excommunicatus iniustus, vel iustus: Sed cò-
 trarius antequàm absoluat, gaudet eis: li-
 cet ecclesia speciatim non oret pro illis.
 Quia non putat eis inesse charitatem, iux-
 ta ea, quæ in. d. parergo dico: sicut neque
 huic, de quo loquimur, iustificato. III. di-
 co huiusmodi iustificatum non esse de ec-
 clesia, quoad hunc sensum, quòd possit ab
 ea compelli ad accipiendum baptismum,
 vel seruandam fidem, quam iam semel ac-
 cepit, ut probare videntur argumenta pro
 altera parte facta, &c. Displicet. 23. q. 4. &
 c. Contra Christianos. de hæret. lib. 6.
 V. verò dico, eiusmodi iustificatum, & ita
 baptismo flaminis baptizatum, esse mem-
 brum verum, & viuum Christi, ac per con-
 sequutionem eius sponsæ sacrosanctæ ma-
 tris ecclesie: & esse de illa, & intra illam:
 participareq; de omnibus, omnium bono-
 rum, & iustorum operibus: & frui ea com-
 munionem, quæ fit inter iustos omnes, vi cha-
 ritatis, sine vlla applicatione particulari,
 vel generali ecclesie, vel alterius privati.

VI. eiusmodi solo baptismo fluminis baptizatum subiectū esse Papæ eo modo, quo est de ecclesia, & est intra eam: non quidē subiectione irreuocabili, vt est baptizatus baptismo fluminis, cap. Contra Christianos. de heret. lib. 6. sed reuocabili, ideoq; si in statu gratiæ decesserit, ad purgatoriūque descenderit perinde posse indulgentijs adiuuari, ac alias animas sanctas in eodē poenas dantes, cum quibus vtinam olim Christo Θεοουθεωσων Opt. Max. cuius infinito merito iobeleæ, & aliæ indulgētiæ nituntur in coelo empyræo perfruamur. Amen.

LAVS DEO.

INDEX LOCUPLES VBI

N. notabile. p. paginam & n.

numerū designat.

A Prepositio excludit. N. 24. p. 237. n. 3. sed nō
hic, ibidem. p. 238. n. 4.

Absoluendi à reseruatō episcopo facultas non sus-
pēditur hic. N. 28. p. 266. n. 16. etiā à Papa facta
ibidē. p. 266. n. 17. nec absoluēdi à reseruatō Pa-
pe nuntio, prout est talis facta, ibidē. p. 266. n. 18.

Absoluit se nemo. N. 20. p. 170. n. 9. & absolutio
nō est genus ad indulgentiā, ibidē. p. 172. n. 11.

Absolutioni plenariæ, quæ verba necēssaria. N. 30.
p. 287. n. 8. & quando eam laicus faciat, ibidē. p.
289. n. 9. & includit oblita, ibidē. p. 290. n. 11.
& cui a menti fieri potest. ibidē. p. 191. n. 12.

Accessus & regressus à mandato de non prou-
dendo differre. N. 30. p. 292. n. 15.

Actus meritorius meretur. N. 13. p. 85. n. 3. & satis-
facit pro agente, vel alio diuersa ratione, ibid.
p. 87. n. 4.

Aliena ope indignus, qui sibi non opitulatur. N. 21.
p. 132. n. 4.

INDEX

- A*micitia Dei duplex. N. 23. p. 228. n. 5.
- A*nime purgatorij in quo cum beatis, & in quo nobiscum communicant. N. 22. p. 198. n. 11.
- A*nthoni quaedam dicta, ut temperanda. N. 9. p. 9. n. 9.
- A*nnus penitentie continuus dies vtilis, ut intelligatur. N. 31. p. 313. n. 39. & quando indulgentia. 40. dierum equa indulgentia anni, ibidem. p. 319. n. 40. & quot dierum in annis, ibidem. p. 319. n. 41. quanto maior annus simplex, quam in unum est penitentie, ibidem. p. 320. n. 42.
- A*rbitrio solo caditur: sed non resurgitur. N. 17. p. 124. n. 6.
- A*rgumentum à maiori negato ad minus negatum: & ab equiparatis quando valet. N. 27. p. 252. n. 6.
- A*rgumentum à remoto genere ad speciem validum. N. 23. p. 262. n. 12.
- A*rticulus mortis praesertim non verus hic dicitur. N. 30. p. 285. n. 3. nisi aliud exprimat, ibi. p. 286. n. 5.
- A*rticulus mortis ab alio tempore differt. N. 28. p. 258. n. 6.
- B**
- B**eneplacitum Papae, vel indicis, ut durat. N. 28. p. 274. n. 28.

Bulla in malo statu quoad quæ prodest, N. 19. p. 157.
n. 19. quam accepturi, quid præmonendi, ibidem
p. 158. n. 20.

Bullam accepturus raro poenitet. N. 9. p. 152. n. 14.
rari etiam peregrini, ut debent, ibide p. 153. n. 15.

Bullis cū multis, sine ullius fructu qui dedit. N. 30
p. 9, n. 16. qui verò cū magno. ibid. p. n. 18.

C

Cantum in eadem dictione cur moratur eccle
sia. N. 1. p. 6. n. 8.

Cardinales, & poenitentarius, ut dent centum dies
N. 31. p. 306. n. 7.

Carnis vitio diu deditos difficile resurgere. N. 7.
p. 127. n. 13. et gloripetas quosdam, ibide p. 128. n. 14.

& aliena tenentes, ibidem p. 128. n. 15. & nobi
les quosdam, ibidem p. 128. n. 16.

Causa finali cessante, lex cessat. N. 25. p. 241. n. 3.

Causa indulgentiæ sic impleta maior: sic impleta
minor. N. 15. p. 111. n. 15.

Christi sanguinis gutta una suffecit toti mundo
redimendo. N. 12. p. 81. n. 2. Imò & minima pas
sionum eius, ibide p. 81. n. 3. quod cur versandū
mente, ibidem p. 81. n. 4. quæ ratio tanti pretij.

ibid. p. 82. n. 5.

CHRISTI merita infinita. ibid. p. 83. n. 7.

etiam secundum intensiorem. ibid. p. 83. n. 8.

CHRISTI descensus ad inferos. N. 21. p. 218. n. 44, et
qui à purgatorio liberati, ibid. p. 221. n. 48.

CHRISTO, & sanctis fuisse mentem satisfaciendi
pro alijs. N. 13. p. 90. n. 14.

CHRISTUS non est passus pro quibus non erat patien-
dum. N. 21. p. 184. n. 6.

CHRISTUS gloriam sui corporis, non autem anime sibi
meruit, quam tamen infinitis alijs meruit, quoad
sufficienciam. N. 13. p. 89. n. 10. & ita nunquam
condigne remunerabitur, neque ob id iniuriam
patitur, ibid. p. 90. n. 11.

CŒCILII, cœcedit indulgentiam, et plenam. N. 31. p. 300. n. 2.

CŒFESSARIUM munus quod in tali casu. N. 30. p. 293. n. 17.

CŒFESSARIUM deputandi potestas sine facultate absolui-
di à reseruatibus papæ hic non suspensa. N. 28. p. 260. n. 9.

CONFESSARIUS idoneus, an quandoque laicus. N. 30. p.
290. n. 10.

CONFESSIO non cœfessorum sufficit. N. 18. p. 140. n. 17.
ide ibid. p. 140. n. 18.

CONFESSIO peccatorum an necessaria indulgentiæ la-

INDEX

- tæ. N. 18. p. 132. n. 1. pro affirmatiua ibi. p. 133. n. 2.
 & pōt esse pars cause. ibi. p. 136. n. 8. & sine illa
 cōcedi. ibi. p. 137. n. 9. ut ī dubio p̄sumitur. ibi.
 p. 137. n. 10. quia id iure humano requiritur: licet
 cōtritiō diuino. ibi. p. 138. n. 11. quæ etiā aliter dif-
 ferūt. ibid. p. 140. n. 19.
 Cōfessio quādo requiritur noua rōne. N. 31. p. 313. n. 30
 Confiteri non tenetur confessā ob indulgentiam. ibi
 dē. p. 286. n. 6. (p. 258. n. 5
 Cōfratria à phratria græco, nō à fraternitate N. 28
 Copulatiuæ proprietās, forma seruanda. N. 18. p. 133.
 & 134. n. 3. & 6.
 Cōsuetudo dat facultatē indulgēdi. N. 31. p. 302. n. 7.
 Contritiō quando necessaria. N. 18. p. 136. n. 7.
 Cōtritiōnē rari nisi cōfessuri habēt. N. 18. p. 134. n. 5
 Contritus nō potens confiteri quærit. N. 18. p. 138.
 n. 14. & qui se putat legitime confessum eū non
 sit. ibid. p. 139. n. 15. & quid de impotenti in arti-
 culo mortis. ibi. p. 139. n. 16.
 Culpa pctī quid, et quid pœna eiusdē. N. 10. p. 46. n. 3

D

- Dispēsādi actus odiosus, potestas nō. N. 27. p. 252. n. 5.

INDEX

Dispensatio bonorū ecclesie spūaliū, & tēporaliū cō
cessa papæ quadruplicis generis. N. 15. p. 107. n. 10
Dispensatio thesauri prædicti, aliter fit per sacramē
tū, aliter per indulgētiā, N. 14. p. 93. n. 2.

E

Ecclēsiæ bona aliter, quàm per sacramenta cō
municabilia dispensari posse sine sacramen
to. N. 14. p. 94. n. 3. (302. n. 5.

Electus confirmatus, & promissus equatur. N. 31. p.
Episcopus non indulget pro opere extra episcopatū
faciendo. N. 31. p. 304. n. 12. nec non subdito, nisi
in tribus casibus, ibid. p. 304. n. 13. licet cōmunicet
merita sui episcopatus, ibid. p. 305. n. 14.

Etia verbū implicat magis dubiū. n. 26. p. 247. n. 3.

Exhortatio ad pœnitentiā. N. 17. p. 130. n. 20.

Extendi non debet à iure exorbitans. N. 28. p.
279. n. 23.

Extra. 1. de pœnit. & remiss. tenor. N. 7. p. 20. n. 1.

Extravag. Vnigenitus. quæ secunda est de pœnit.
tenor. N. 12. p. 78. n. 1.

Extrema vntio finē vitæ præsumptum tantū requi
rit. N. 30. p. 285. n. 4.

F

INDEX

F Actū cū qualitate vetitur, nō vetatur sine illa.
 N. 28. p. 261. n. 10. nec pulsus a maiori, pellitur a
 minori ibid. p. 262. n. 11. (n. 3.)

Facultas faciēdi, et præceptū differunt. N. 28. p. 256

Forum anime separata aliud à nostro. N. 22. p.
 202. n. 17. G

C Ratia signata perfecta. N. 26. p. 248. n. 7.

G Gratia non extenditur per verba executionis
 N. 25. p. 241. n. 4. (12.)

Gratia datur faciēti quod in se est. N. 17. p. 127. n.

Gratiam primam nemo meretur sibi de condigno,
 ibidem. p. 124. n. 7. neque reparationem post ca-
 sum, ibidem. p. 124. n. 8.

Gregorius autor stationum, siue ceremoniarū Ro-
 mastatarum. N. 7. p. 22. n. 3.

I

Incerta restituēda duplicia. N. 28. p. 260. n. 8.

Indulgentia, & remissio sacramentalis ut
 differant. N. 9. p. 43. n. 13.

Indulgentia immediatè à Papa data, & mandata
 dari ut differunt. N. 30. p. 292. n. 14.

Indulgentia concessa, ultra modū quatenus valet.

INDEX

Indulgentia concessa, ultra modum quatenus valet. N. 31. p. 306. n. 16.

Indulgentia non reuocatur per mortem indulgentis. N. 31. p. 310. n. 25. sed per destructionem loci sic. ibid. p. 312 n. 27. nec expressa nocet ignorantibus ibi. p. 312. n. 28

Indulgentia non prodest lethaliter infecto. ibid. p. 312 n. 29. etiam quo ad quendam gratiam ibi. p. 315. n. 33

Indulgentia pro leuissimis peccatis, religiosis, mortuis, concedenti, & ita concedi potest, ut ab uno uiuo, alteri uiuo queratur. ibid. p. 314. n. 32. Sed non solet, ibid. p. 315. n. 33.

Indulgentia, ut queritur pro opere indeterminato N. 31. p. 315. n. 34. & ut pro determinato. ibid. p. 316. n. 35.

Indulgentia perennis, & temporalis, ut differunt, ibid. p. 317. n. 36. & haec quando eodem die bis queratur, ibid. p. 318. n. 37.

Indulgentia poenitentiae iniunctae non tollit non iniunctam, ibid. p. 318. n. 38.

Indulgentia omnium peccatorum maior, quam plenaria simplex eorum. N. 9. p. 40. n. 10.

Indulgentia quae absolutio, & quae compensatio. N.

INDEX

22. p. 209. n. 25. & que ultra, ibid. p. 110. n. 27.
- Indulgentia per modum suffragii non minoris esse
 Etus, quam alia, et hæc quoad diuersos. ib. p. 211. n. 28
- imo et diuersa eiusdem peccati a diuersa est. ib. p. 211. n. 29
- Indulgentia à Papa concessa mortuo simpliciter au-
 dita eius morte, an, et quando valeat, ib. p. 212. n. 33
- Indulgentia simpliciter concessa mortuo videtur
 per modum suffragii, ibid. p. 213. n. 34. & nõ dire-
 cta absolutio. ibi. p. 214. n. 35.
- Indulgentia nemo fit amicus Dei. N. 23. p. 227. n. 3.
 sed iam factus per eam citius consumatur. ibi.
 p. 229. n. 7. (n. 1.)
- Indulgentia instar iobelei plenissima est. N. 26. p. 245.
- Indulgentia ad instar aliarum quod nõ expeditur,
 nisi. & c. ius exorbitans est. N. 26. p. 247. n. 4. &
 an conscientie. ibid. p. 248. n. 6.
- Indulgentia aut datur, aut mandatur dari, & de cau-
 telis in mortis articulo seruandis. N. 30. p. 29. n. 13
- Indulgentia, ut queratur requirit subitionem operis,
 aut oneris p[ro] tota. N. 19. p. 143. n. 1. nõ partitiam
 ib. p. 143. n. 2. et quoad partem, ib. p. 144. n. 3. nec inuat
 p[ro] p[ar]te, aut ipotetia. ibi. p. 144. n. 4. nec clausura

INDEX

- vel carcer, ibidem. p. 145. n. 5. & oportet, ut bene
 fiat, ibidē. p. 145. n. 6. Imò in statu gratiæ, secun-
 dum Caieta. ibidem. p. 145. n. 7. contra quem est
 Cōmunis, ibidem. p. 150. n. 11. pro qua septē fun-
 damenta ponuntur, ibidem. p. 151. n. 12. sed ipse de-
 fenditur, & limitatur ibidem. p. 154. n. 16.
- Indulgentia magna pro re leui cur utilis. N. 15. p. 112.
 n. 16. & qualiter cōperanda, ibidem. p. 113. n. 17.
- Indulgentia, quæ quolibet die: sed non qualibet hora
 queritur, ibidem. p. 114. n. 19.
- Indulgentia confraternitatis corporis Christi ut
 queratur. N. 18. p. 138. n. 12. & festi corporis eius-
 dem, & aliorum ibidem. p. 138. n. 13.
- Indulgentia, quæ concedenti prodest. N. 20. p. 177
 n. 18. & quæ non, ibidem. p. 178. n. 19.
- Indulgentia semper est absolutio, secundum Caiet.
 ibidem. p. 167. n. 4. pro quo argumenta, ibidem.
 p. 167. n. 5. & contra ibidem. p. 169. n. 8. concor-
 dia, ibidem. p. 171. n. 10.
- Indulgentia via iustitiæ prodest mortuo, contra Ca-
 ieta. N. 22. p. 205. n. 20.
- Indulgentia de iunctis non continet indulgentias:

INDEX

- sed absolute concessa sic contra Caieta. N. 11. p. 69. n. 12. & quæ ratio ibidem. p. 70. n. 13. & idè de plena. ibidem. p. 71. n. 14.*
- Indulgentia antiqua an credenda concessa de iniunctis tantum, ibidem. p. 71. n. 15. & an ea, quæ constat simpliciter concessa ad iniungendas extendatur, ibidem. p. 72. n. 16. & quid de noua, ibidem. p. 72. n. 17.*
- Indulgentia certi temporis quoad varios variè intelligenda, ibidem. p. 73. n. 18.*
- Indulgentia eadem aly, plusquàm aly prodest, ibidem. p. 74. n. 19.*
- Indulgentia non tollit pœnam fori exterioris, ibidem. p. 75. n. 20. neq; pœnitentiam in captiua datur, ibidem. p. 75. n. 21.*
- Indulgentia temporis purgatorij minor, quàm paris temporis vitæ, ibidem. p. 75. n. 22.*
- Indulgentia sine causa nihil valet. N. 15. p. 100. n. 1. Sicut nec relaxatio voti, nec iuramenti, ibidem. p. 100. n. 2. neque cum causa, quatenus eam excedit, ibidem. p. 101. & 110. n. 3. & 13.*
- Indulgentia intra metas eõcessionis aly maior, aly*

INDEX

- minor queritur, ibid. p. 101. n. 4. licet multi con-*
tra ibid. p. 102. n. 5. quorum septem rationes, ibi. p.
103. n. 6. Sed profundius alij pro, ibid. p. 105. n. 7.
Indulgentia unius diei quid indulget. N. 11. p. 65. n.
Indulgentia unius diei tam proprie à culpa, & p. 3
na, ac plena. N. 10. p. 55. n. 20.
Indulgentia cum attritione non efficit contritionem
contra Palud. ibid. p. 55. n. 19.
Indulgentia non dicitur tam proprie à culpa &
pœna, ibi. p. 53. n. 16. quã absolutio sacramentalis,
ibi. p. 54. n. 17. & quare improprie, ibi. p. 54. n. 18.
Indulgentia veniam peccati dat. N. 0. p. 45. n. 1. sed pœne
temporariæ tantum, ib. p. 46. n. 2. non culpæ, vel potius
maculæ. ib. p. 51. n. 11. est venialis, ib. p. 52. n. 12. nisi
indirecte, ib. p. 53. n. 14. quia non est idem, quod pœ-
na temporalis ei debita, ibid. m. p. 52. n. 13.
Indulgentia plena concessa non esse concessã ple-
niorẽ, aut plenissimã. N. 9. p. 37. n. 7, quia stri-
cti iuris est, ib. p. 38. n. 8. quã rone, ibi. p. 39. n. 9.
Indulgentia plena, et non plena, et plena triplex. N. 9.
p. 30. n. 1. & non plena quid nove, ibi. p. 30. n. 2. &
quid plena nove, ibi. p. 31. n. 3. & quid plena in spe

INDEX

- cie plenior, & plenissima. ibid. p. 32. n. 4.*
Indulgentiā peccati, et remissio peccati idē. N. 8. p. 25. n. 1.
licet nō remissio omnium peccatorū, & indulgentiā peccatorum. ibidem p. 7. n. 3.
Indulgentiā querens, ut beatus. N. 17. p. 129. n. 17.
Indulgentiā soli verè poenitenti queri. N. 17. p. 120. n. 1.
nō ergo alij, pro quo tēpore poenituerit, ib. p. 121. n. 2.
et pro peccatis antea condonatis. ibi. p. 122. n. 3. quāuis
p opus mali queratur bono defuncto. ib. p. 123. n. 4.
Indulgentiā mortuo cōcedi posse. N. 20. p. 174. n. 16.
Indulgentiā quesituro satis esse gratiā, sine proposito satisfaciendi. N. 21. p. 180. n. 1. sed cōtra Caiet. ibi. p. 180. n. 2. & defenditur multis. ib. p. 181. n. 3. sed satis est conditionale, ibi. p. 189. n. 13.
Indulgentiā irrationabiliter volēs peccat N. 21. p. 183. n. 5
Indulgentiā prodesse per modū suffragij nō est quod sentit Cald. N. 22. p. 199. n. 13. sed quod dicitur. ib. p. 208. n. 21. & pot sic viuis prodesse. ibid. p. 208. n. 23. Imo frequenter sic prodest, ibid. p. 209. n. 24.
Indulg. absoluerē indirecte quid? N. 22. p. 208. n. 22.
Indulgentiā alius viuis alij viuo quandoq; querit. ibid. p. 218. n. 32.

INDEX

Indulgentiam vtilem esse, licet hic non probetur.

N. 5. p. 14. n. 1.

Indulgentiam querere, etiam perfectorum esse, ibidem. p. 15. n. 2. quia licet ea ipsa non sit meritum, quo tamen acquiritur, opus meritum est, ibidem p. 16. n. 3.

Indulgentiam, etiam iniungenda poenitentiae eff. copus concedit. contra Caiet. N. 11. p. 65. n. 9.

Indulgentiam iobeleam plenam: sed hic non probari. N. 6. p. 17. n. 1.

Indulgentiam non esse piam fraudem: & per eam solum eff. ci, ut passio innocentis membri unius corporis, pro alterius eiusdem nocenti, satisfactio accipiatur. N. 8. p. 28. n. 4.

Indulgentiam unam, & eandem alius plenius, quam alius querit. N. 11. p. 53. n. 1. licet partem causae eius implens nihil consequatur, ibidem. p. 59. n. 2. non ratione glo. ibidem. p. 59. n. 3. sed noua ibidem. p. 60. n. 4.

Indulgentiarum inuentum non esse nouum. N. 7. p. 21. n. 2.

Indulgentiarum quasi prodigus Sixtus quartus,

INDEX

N. 23. p. 277. n. 30.

Indulgentiarum mentio cur olim rara, & nunc frequens. N. 7. p. 23. n. 5. sicut & purgatorij. ibid. p. 24. n. 6. quia ex hoc ille p̄dēt, ibid. p. 24. n. 7.

Indulgentiarum formæ variæ. N. 30. p. 284. n. 1. et quæ cōmunis eius, quæ datur pro articulo mortis, ibidem. p. 287. n. 7.

Indulgentiarum thesaurus, quid, & unde? N. 13. p. 85. n. 1.

Indulgentiarum thesaurum esse dispensabilem per prelatos, etiam sine sacramenti applicatione. N. 14. p. 92. n. 1.

Indulgentiarum magnus reditus alicubi. N. 19. p. 151

Indulgentiarum instar aliarum moderatio Pauli tertij. N. 26. p. 249. n. 9.

Indulgentiarum suspensio Extravag. Quæadmodum. N. 25. p. 274. n. 27. etiam ad alios annos, quam iobelei extendi, latè probatur, nec legi reuocata, ibid. p. 277. n. 31. sed cōyicitur reuocata, vel modificata, ibidem. p. 278. n. 32.

Indulgentias statas qui non querunt. N. 19. p. 160. n. 22. & quid, ut querant, facient? ibi. p. 161. n. 23.

Z

INDEX

- Indulgentias à paucis queri verendū. N. 17. p. 124.*
ms. licet à multis queri possint. ibi. p. 129. n. 19.
Indulgentias valere quantum sonat, & intelligi de
iniungendis. N. 11. p. 62. n. 6. si sine mentione
in iunctionis concedantur. ibidem. p. 63. n. 7.
Indulgentias dat Papa, & conciliū. N. 30. p. 299.
n. 1. & legatus, & episcopus. & c. ibi. p. 301. n. 3.
etiam non consecratus. ibid. p. 301. n. 4. nō infe-
rior nō vicarius. ibid. p. 302. n. 6. non parochus,
ibi. p. 303. n. 9. nec excōicatus, vel hereticus. ibi.
p. 303. n. 10. sed alioquin malus sic. ib. p. 303. n. 11.
Indulgentia causa pauperis subuenitō omittitur.
N. 6. p. 17. n. 2. nisi. & c. ib. p. 18. & 19. n. 4. & 5.
Indulgentia una utilitas magna. N. 18. p. 134. n. 4.
Indulgentie tria tpa cōsideranda. N. 19. p. 146. n. 8.
Indulg. querēda multa requisita. N. 17. p. 126. n. 11.
Indulgentie denunciatores, qui reprehendendi
N. 15. p. 114. n. 18.
Indulgentie magnae pro re leui concessae excusatio,
& declaratio noua, & singularis. ibid. p. 106.
n. 2. quae magis explicatur. ibi. p. 110. n. 14.
Indulgentia verum saltem per translationem re

INDEX

- missionem significare. N. 8. p. 26. n. 2.
- Indulgentia eiusdem causa eadem impleta ab uno
 ab ista, impleta ab alio non item. N. 1. p. 61. n. 5.
- Indulgentia causa sit sufficiens: licet non equipol-
 lens. N. 15. p. 105. n. 8.
- Indulgentia causa proxima, & remota sic differ-
 runt. N. 19. p. 154. n. 17. cuius pars bene impleta
 quando prodest. ibid. p. 155. n. 18.
- Indulgentia diffinitio. N. 20. p. 173. n. 1. et quod ver-
 bum, indulgentia, varia significat, ibid. p. 165. n.
 2. & an hic latine sumatur. ibid. p. 166. n. 3. &
 diffinitio Caiet. mala. ibi. p. 172. n. 13. & Calder.
 Felin. Henri. & Cois nimia. ibi. p. 173. n. 14.
- Indulgentia concessio, non est iustitia distributi-
 vae actus. ibid. p. 168. n. 6.
- Indulgentia genus est remissio, pro ut equipollet illi
 disinctio absolutio, vel compensatio, ib. N. 20. p. 172. n. 12.
- Indulgentia causa eam precedere potest. N. 22. p. 214. n. 36.
- Indulgentia quinque requisita. N. 31. p. 213. n. 31.
- Indulgentiis, & alijs privilegijs collegiorum uniuers-
 sitatum. & c. suspensio non suspensio singularium. N. 28
 p. 26. n. 13. nec habent confessionarium, et bullas

INDEX.

- ibidem*. p. 267. n. 20.
- Indultum edendi oua, lactantia, habendi altare portatile, &c.* hic non suspendi. N. 28. p. 269. n. 21.
- Instar alterius tale, quale alterum.* N. 26. p. 246. n. 2. & an pereat cum eo, *ibidem*. p. 248. n. 8.
- Intellectus nouus. c. Cum dilecta. de confir. vit. vel in vitil.* N. 28. p. 272. n. 25. & *Extra. Quæ ad modum.* *ibidem*. p. 272. n. 26.
- Intellectus. c. In nouo. & c. Quauis. 21. distin.* N. 23. p. 230. n. 10.
- Intellectus. c. Translato. de constit. ibi.* p. 230. n. 11.
- Intellectus illius, Quod infirmum est Dei, &c.* N. 12. p. 82. n. 6.
- Intellectus illius: Quodcumque solueris, &c.* N. 14. p. 95. n. 5.
- Intellectus quorundam dictorum Antoni. de plenaria.* N. 41. p. 9. n. 11. & eã quesituro quid uale. *ibidem*. p. 41. n. 12.
- Iobelea indulgentia suspendit alias.* N. 25. p. 239. n. 1. *plenas tantum, ibidem*. p. 240. n. 2. *licet omnium prædicationes veter, ibidem*. p. 243. n. 5.
- Iobelei inuentorem non fuisse Bonifacium, contra*

INDEX

- Polydorum*. N. 7. p. 23. n. 4.
- Iobeleis Hebræos perinde vsos, ac Græcos Olympiadibus, & Romanos Iustris*. N. 1. p. 4. n. 4.
- Iobeleum ante annum conditam Extr. Quemadmodum mensibus*. 16. N. 28. p. 276. n. 29.
- Iobeleum annum in vigesimum quintum primū Paulus*. 2. mutauit. N. 24. p. 237. n. 1. *Qui à vigilia Natiuitatis incipit*, ibidem. p. 237. n. 2.
- Iobeleum annum limitare omnes indulgentias, facultates, &c.* N. 28. p. 280. n. 33.
- Iobeleus annus quinque suspendit*, ibidem. p. 256. n. 1. *Que ampliatur octo modis*, ibidem. p. 256. n. 2. *& angustantur quinque*, ibidem. p. 260. n. 8.
- Iobeleus annus Hebræis sollemnis*. N. 1. p. 2. n. 1.
- Iobeleus annus Hebræorum nō figurabat nostrū*. N. 4. p. 11. n. 1.
- Iobeleus annus Hebræorum in quibus similis nostro*, ibidem. p. 13. n. 3.
- Iobeleus annus primum fuit Christianis centesimus, deinde quinquagesimus, nunc est vigesimus quintus*, ibidem. p. 11. n. 2.
- Iobeleus, et iubileus à varijs variè scribi*. N. 1. p. 3.

INDEX

- n.2. sed aptius iobeleus: quia nō à iubilo: sed à Iobel, deducitur, ibi. p.5. et.6. n.6. & 9. Idemq; quod quinquagenarius significat. ibid. p.3. n.3.
- Iobeleus varia vario respectu Hebraeis significasse. ibid. p.7. n.10.
- Iubilum, iubilare, iubilatus esse latinis: iubilus & iubilans non esse. N.1. p.5. n.7.
- Iudex nō absoluit directe a sententia superioris, licet pro eo soluēdo indirecete possit. N.22. p.210. n.26.
- Iurisdictio, quæ redditur inuitā. N.20. p.168. n.7.
- Iurisditionis omnia iure canonico delegantur. N.31. p.302. n.5.
- L**egatus est ordinarius extraordinarie. N.28. p.267. n.9.
- Lex nō cōtinet, quæ verba eius nō cōtinet. N.28. p.269. n.22. et quæ ad similia extēdat, ibi. p.271. n.24.
- Licentia celebrandi, & alia similes non spirant per mortem concederitū. N.31. p.311. n.26.
- Lusitani in capiēdis bullis, quibus præstāt. N.19. p.158. n.21.
- Macula effectus peccati. N.10. p.48. n.4. & quid est, et nihil postiuū dicere, ibid. p.50. n.7. manet præterito pctō. ibid. p.51. n.5. & non efficitur à

INDEX.

Veriali, ibid. p. 51. n. 9.

Malus nec pro se, nec pro alio nisi ministerialiter
satisfacit. N. 22. p. 211. n. 31.

Maria Magd. suo nos exēplo docuit officia ciuilia.
N. 5. p. 18. n. 3. pauperū cā nō omittēda, ibi. p. 18. n. 4.

Maria virgo inuis a pctō, et originali. N. 13. p. 88
n. 8. Et quatuor scōrū genera. ibi. p. 88. n. 9.

Meretur nemo aly gratiam de condigno, excepto
Christo, ibi. p. 87. n. 5. qui a sua cōceptione eā
omnibus seruandū meruit. ibid. p. 87. n. 6.

Merita Christi quoad vī merēdi cur nō applicētur
sine sacramēto, quoad vim vero satisfaciēdi
sic. N. 14. p. 96. n. 7.

Merita scōrū remunerata ultra cōdignū, quoad
vim merēdi, nō aut quoad vim satisfaciēdi. N. 13.
p. 90. n. 12. nec ob id Deus iniurius eis. ib. p. 90. n. 13.

Merita scōrū quatenus satisfactoria, sine sacra-
mēto cōmunicari posse. N. 14. p. 95. n. 4.

Merita sua alteri, etiā laicus cōicet. N. 31. p. 306. n.
18. triplici intētionē. ib. p. 307. n. 19. Et quae illo-
rum cōicatio indulgētia. ibi. p. 308. n. 20. et quae nō

ibi. p. 308. n. 21. Et quae nō suspēditur indulgētia
suspensa. ibid. p. 309. n. 22.

INDEX

- Meritorum communicatio quò magis, utilis, & quò minus, quam indulgentia, ibid. p. 39. n. 23.*
& in quo melior, ibidem. p. 310. n. 24.
- Morientes bene expresse, vel tacite integre velle poenitere. N. 22. p. 216. n. 40, idque sufficere ad indulgentiã. ibid. p. 216. n. 41.*
- Morienti utilis voluntas Deo satisfaciendi ob duos respectus novos. ibid. p. 217. n. 42.*
- Moritur nunquã uniuersitas, vt singularis. N. 28 p. 266. n. 15.*
- Mortuis paradisi, inferni, & limbi indulgentia non prodest, nec purgatorij. N. 22. p. 194. n. 3. si detur ab inferiore Papa. ibid. p. 194. n. 4. nec data à Papa per modũ autoritatis. ibid. p. 195. n. 5. nec etiam per modum suffragij. ibidem. p. 196. n. 8. nisi vt, ibid. p. 198. n. 10.*
- Mortuis quod non profit indulgentia noua ratio. N. 21. p. 188. n. 11.*
- Mortuo, qui viuens voluit satisfacere, an profit indulgentia. N. 22. p. 215. n. 38. & illam ei quærendam ab amicis, ibidem. p. 215. n. 39.*
- Mortuo non queritur huius anni indulgentia, ibi*

INDEX

- dem. p. 193. n. 1. & quare, ibidem. p. 193. n. 2.
 Mortuum opus esse non verè poenitentis: imò &
 verè poenitentis, nisi bene fiat. N. 19. p. 147. n. 9.
 Mortuus quarit indulgentiam factò viuentis ma-
 li. N. 22. p. 211. n. 30.

P

- P**apa dispendit, remittit, & incerta componit.
 N. 29. p. 281. n. 1. quia est summus dispensator
 ibidem. p. 282. n. 2. Quia Christi vicarius, &
 Petri, ibidem. p. 282. n. 3.
 Papa priuilegia, etiam remuneratoria, vel pretio
 data interdum reuocat. N. 28. p. 259. n. 7.
 Papa abutitur sacris literis in canonibus hic, & ali-
 bi. N. 23. p. 226. n. 2. secundum quosdam, quod est
 falsum, ibidem. p. 228. n. 4.
 Papa nec soluit, nec ligat mortuos. N. 22. p. 195. &
 197. n. 6. & 9.
 Papatus per quæ verba promissus, & per quæ da-
 tus. N. 23. p. 229. n. 9. & eo vacante non carere
 ecclesiam sponso, pastore, & rectore: sed vicario
 eius, ibidem. p. 231. n. 13.
 Papa amicitia cur moriēti utilis, & cur nō potest

INDEX

- prohibito vacuare Purgatoriu. N. 22. p. 214. n. 37.
- Papae & Apostolicae sedis placitu differre. N. 28.
p. 257. n. 4.
- Peccati culpa infinita, qua parte. N. 16. p. 116. n. 2.
- Peccati condonatio baptismalis, & poenitentialis, ut differant. ibid. p. 118. n. 7.
- Peccato condonato per contritionem non condonari omnem poenam. N. 16. p. 115. n. 1. nisi ob magnitudinem contritionis. ibidem. p. 117. n. 3. vel per baptismum, ibid. p. 117. n. 4. aut per indulgentiam, ibid. p. 117. n. 5.
- Peccatum pro peccato peccati saepe. N. 10. p. 53. n. 15.
- Poenitens vere quis resolute. N. 17. p. 125. n. 9.
- Poenitentia debita duplex. N. 15. p. 109. n. 12.
- Poenitentia rogata spe redimendi eam indulgentijs an profit. N. 21. p. 188. n. 12.
- Poenitentia iniuncta non necessario implenda, indulgentia pari acquisita. N. 31. p. 320. n. 43. sed de consilio sic ibidem. p. 321. n. 44.
- Poenitentiam iniunctam tollere respectu quodam facilius, quam tollere iniungendam, & aliter hoc facilius esse illo. N. 11. p. 66. n. 10. Ideoque

INDEX.

- Utrunque esse æque facile. *ibid.* p. 67. n. 11.
- Pœnitentiæ actio non solum pœnam peccati sol-
lit: sed etiam medetur cauetq; peccato. N. 5. p.
16. n. 4.
- Pœnitentiæ multæ iniunctio utilis. *Ec.* N. 11. p.
76. n. 23.
- Pœnitentiæ iniunctæ relaxatio à Papa sine cau-
sa tenet. N. 15. p. 108. n. 11.
- Pœnitentium duplex genus. N. 21. p. 185. n. 8. &
quadrupœnitendum, *ibid.* p. 186. n. 9. & pœni-
tens à verè pœnitente differre, *ibid.* p. 187. n.
10. & pœnitere velle noua ratione utile, *ibid.* p.
189. n. 14.
- Peregrinantes facultatem querendæ indulgentiæ
petant. N. 31. p. 305. n. 15.
- Pleno plenius dare quomodo. N. 9. p. 36. n. 6.
- Predicans indulgentias indiscretas, ut peccat.
ibid. p. 322. n. 4.
- Purgatorij ratio fundamentalis. N. 16. p. 118. n. 6.
- Purgatorium ut spoliatur per indulgentiam. N.
31. p. 330. n. 48.

INDEX

Purgatorium non esse, cur non concludat infinitas huius thesauri applicati poenitentibus. N. 14. p. 97. n. 8.

Q

Quaestores indulgentiarum quales, & quid faciant, & quibus contrahant legibus. N. 31. p. 334.

R

n. 46.

Reatus peccati respectu triplicis legis, et poenae. N. 10. p. 48. n. 5. Et quid ibidem. p. 48. n. 4. & macula sublata tollitur. ibid. p. 51. n. 10. eis sublatis manet obligatio poenae temporariae: & proprie non est reatus, ibidem. p. 51. n. 11.

Refertur ad omnia determinatio sequens. N. 25. p. 243. n. 6.

Regula cancell. quae danda. N. 26. p. 247. n. 5.

Remissio omnium peccatorum videtur indulgentia plenissima. N. 9. p. 38. n. 8.

Remissio per indulgentiam longè differt à remissione sacramentali. N. 10. p. 56. n. 21. etiam poenae, qua ratione, ibidem. p. 56. n. 22. & 23.

Remissio latroni facta in cruce, vera indulgentia. N. 20. p. 173. n. 15. Sed non remissio professionis.

INDEX.

ibidem. p. 175. n. 17.

Restituere debentes per remissionem, & compositionem, quatenus tuti, & quæ sunt incerta. N. 29. p. 283. n. 4.

Restitutio plena, & plenissima, ut differant. N. 9. p. 35. n. 5.

S

Sacerdotium non esse translatum propriè à Christo in Petrum. N. 23. p. 230. n. 12. sed impropriè: & ita intelligendam glo. c. Translato. ibid. p. 231. n. 14.

Sacramenti effectum sine sacramento dare solius Christi. N. 14. p. 95. n. 6.

Sacramentorum doctrinam ecclesiæ Romanæ tenendam. N. 13. p. 85. n. 2.

Satisfacere pro se, an quis semper dicatur. N. 21. p. 185. n. 7.

Satisfacit alius pro alio de cō digno. N. 13. p. 87. n. 7.

Septimus dies, septimus mensis, septimus annus, & septimæ hebdomadis annorum finis Hebræis sacer. N. 1. p. 4. n. 5.

Sepulchrum Domini nemo sine licentia Papæ vi-

INDEX

- Sat.* N. 30. p. 284. n. 2.
- Symonia* ut excusatur in indulgentijs pro retempo-
 porali. N. 31. p. 329. n. 47.
- Suffragia* ex se non satisfacere, secundum iustitiã:
 sed aucta diuina acceptatiõe sic. N. 22. p. 204. n. 19
- Suffragia* potentiora indulgentijs in quo, & suffra-
 giosse iuuari. *ibid.* p. 219. n. 46. & nõ esse pro-
 mium accidentale, *ibid.* p. 221. n. 47. licet *Chri-*
sti decensu liberari tali fuerit, *ibi:* p. 221. n. 49.
- Suffragia* letus faciet hæc, & hæc reputans. *ibid.*
 p. 224. n. 1.
- Suffragia* fiunt pro mortuo post indulgentiã ple-
 nariam, ob quinque nonas rationes, & tres an-
 tiquas. *ibid.* p. 222. n. 50.
- Suffragiũ* auxilium ecclesiasticũ est hic. N. 22. p.
 200. n. 14. & est triplex, quod defunctis datur,
ibid. p. 201. n. 15. & nec satisfactoriũ prodest eis
 via iustitiæ secundũ Caiet. *ibid.* p. 201. n. 16. cõ-
 tra quem tenetur, *ibid.* p. 203. n. 18. & quod omni-
 bus defunctis proffit. *ibid.* p. 219. n. 45. contra *Ca-*
iet. *ibid.* p. 217. n. 43.

INDEX

Thesaurus ecclesie communicari potest mor-
tuis, ut viuis. N. 22. p. 199. n. 12.

Thesaurus sapientie diuinae multa continet. N. 23.
p. 208. n. 6. & in his merita Christi, ut scilicet
et gloria. ibid. p. 209. n. 8.

Thome gratia aguntur. N. 23. p. 226. n. 1.

Venia, verbum in hac Extra. quid. N. 10. p. 49.
Verbum, trasseret, pro concedere non nunquam.
N. 23. p. 231. n. 15.

Vita mutatio difficilis. N. 17. p. 125. n. 10. nisi. &c.
ibid. p. 129. n. 18.

Voluntas non est pro facto in indulgentia. N. 22. p.
195. n. 7. idem in notab. 19. p. 144. n. 4.

Voti dispensatio, & commutatio differunt. N. 27. p.
250. n. 1. & in quo, ibid. p. 251. n. 2. & altera sus-
pensa, altera non suspenditur, ibid. p. 251. n. 3. nec
altera concessa, altera conceditur. ibid. p. 251. n. 4.
quod male aliquod confessarij aduertunt. ibid. p.
253. n. 7.

F I N I S.

Nihil aduersum religioni Christianæ
inesse huic relectioni, iudicauit vir eru-
ditissimus, idemq; doctor sacræ Theologiæ lō-
gè insignis, & gymnasta celebris in Academia
Conimbricenti, frater Martinus à Ledesma,
cui ea res mandata fuit à longè illustrissimo
Infante, eodemq; sacro sanctæ Roma. ecclesiæ
Cardinali excellētissimo. D. Henrico, causa-
rum fidei Christianæ in omnibus regnis fra-
tris sui, & domini nostri regis quæsitōri sum-
mo, & optimo.

C O N I M B R I C A E

Ioannes Barrerius & Ioannes aluarus

typographi Regij extudebant.

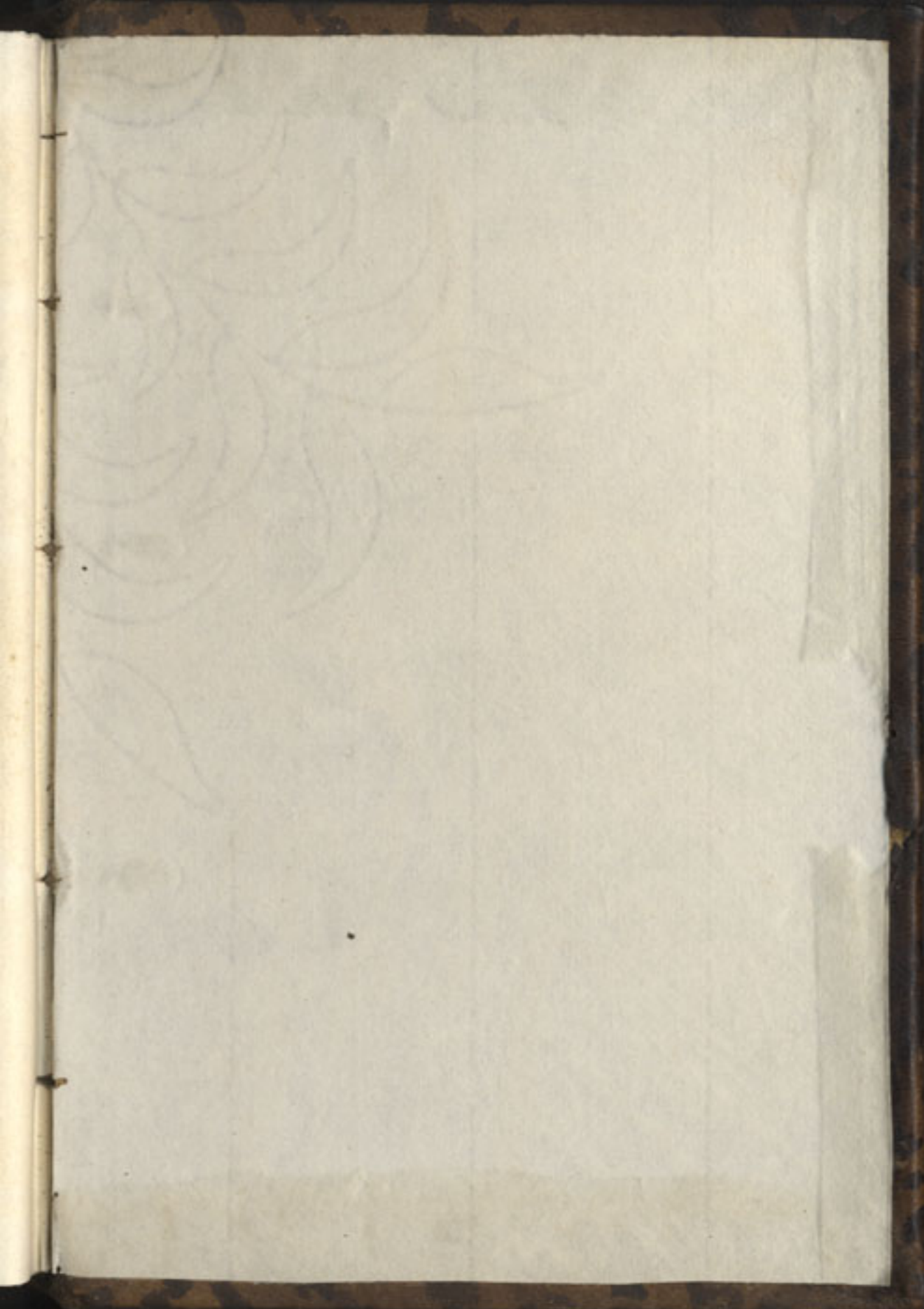
Septimo Id. Nouēb.

M. D. L.

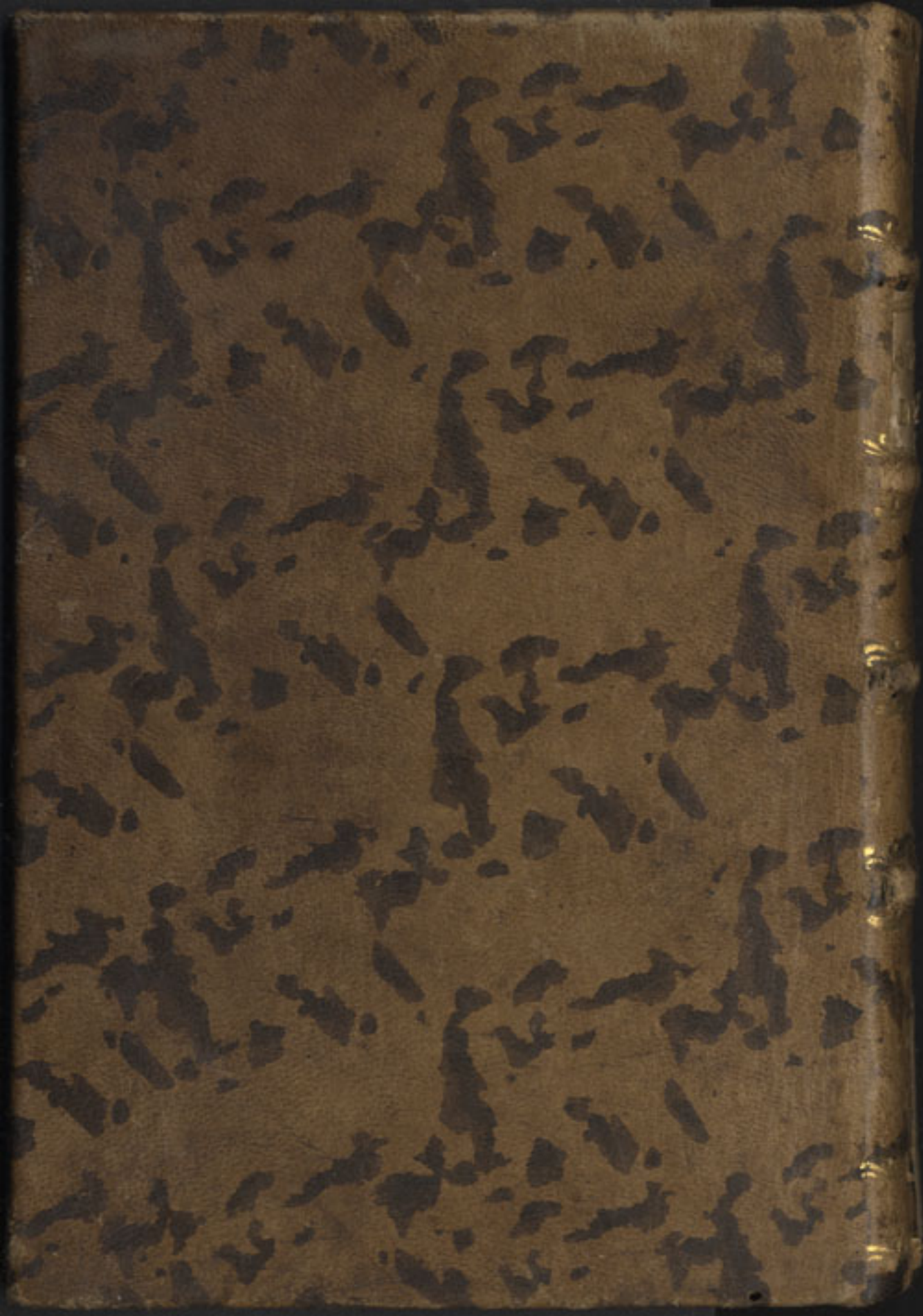

23

AZPIGNET
D B I A U A R

Sala **A**
Gab.
Est.
Tab. **4**
N.º **32**